

Момент істини – або ми знищимо москальську чуму, або вона нас (третього не дано)

*«І пізнаєте правду, а правда
вас вільними зробить!»
(Євангеліє від Івана 8:32)*

АКСІОМА ВСЕЛЕННОЇ...

Шановні читачі! Наберіться терпіння, знайдіть час прочитати (можливо, не за раз) цей матеріал. Сподіваюся, він допоможе вам розібратися в тих подіях, які відбуваються у світі, навколо України, в нашій країні і зробити свої, власні висновки.

Бажаю вам успіху!

Хто з нас, українців, не пам'ятає безсмертний твір нашого духовного батька Тараса Шевченка «І мертвим, і живим, і ненародженим землякам моїм...». Твір своєю назвою вказує адресата, до якого звертається великий Кобзар, а саме: до українців – до пам'яті пращурів, до сучасників і до майбутніх нащадків...

У ці, тяжкі для України часи, коли вона рятує цивілізацію від путінської нацистської москальської чуми – «руського міру» і ядерної пожежі, яку погрожує розпалити психопат Путін, хочу звернутися з чимось подібним до світової спільноти, лідерів ведучих країн світу, щоб сказати, що насправді (на мою думку) відбувається у світі і що потрібно зробити, щоб зберегти планету Земля.

За часи своєї військової, правоохоронної, а потім політичної і міжнародної професійної діяльності я був свідком і безпосереднім учасником різноманітних політичних і воєнних подій у багатьох країнах світу. Брав участь у локальних військових конфліктах і миротворчих місіях.

Був п'ять скликань народним депутатом України, членом ПАРЄ, у складі делегації ПАРЄ брав участь у роботі ГА ООН і її комітетах, а також у міжнародних комісіях з питань попередження воєнних конфліктів, боротьби з міжнародним тероризмом та інших. Очолював парламентські тимчасові слідчі комісії з резонансних справ.

Провів приватні розслідування знищення польського президентського літака і малайзійського пасажирського авіалайнеру, встановив винних у вчиненні цих страшних злочинів...

Момент істини

Рідним моїм українцям і нашим стратегічним союзникам зауважу, що Перемога України над московською ордою це – Вселенська Перемога Світла над пільмою, це – Перемога Добра над злом, це – Перемога Творця (Бога) над руйнівником (антихристом Путіним), це – Перемога світової демократії над авторитаризмом, це – порятунок не лише України і української нації, це – порятунок земної цивілізації...

Україна сьогодні рятує планету Земля

Детально про це читайте в статті «Вселенський дух українців – воїнів світла. Роздуми щодо майбутнього нашої країни»

<https://ukrreporter.com.ua/golovne/vselenskyj-duh-ukrayintsiv-voyiniv-svitla-rozdumy-shhodo-majbutnogo-nashoyi-krayiny.html>

Для демократичного світу Українська Перемога повинна постати лише одним виміром – повною капітуляцією Кремля і знищенням московської імперії зла, на уламках якої виникнуть незалежні

національні держави Татарстану, Інгушетії, Ічкерії, Дагестану, Бурятії, Башкортостану, Калмикії, Карелії, Комі, Мордовії, Якутії, Чувашії, Хакасії та інших поневолених ордою народів.

Щоб більше ніколи не було загрози війни з боку Московії ми повинні знищити не менш ніж 333 тисячі москалів. Це запурука того, що не відбудеться демографічного відродження гібридного тварино-звіриного підвиду орків – скотоно-звіриних нелюдів. Їх генетичний код рабів-загарбників повинен бути спалений вогнем Божим як бактерія чуми, знищений як ракова пухлина на тілі цивілізації.

Українці, настав момент істини – або ми знищимо москальську чуму, або вона нас. Третього не дано!
Українці, знайте! Якщо, навіть, психопат Путін повністю втратить розум і застосує проти нас ядерну зброю, якою шантажує весь світ, МИ виживимо і Переможемо!

Заступник голови Ради безпеки Росії Дмитро Медведєв, який у 2008–2012 роках був президентом РФ, а у 2012–2020 роках – прем'єр-міністром, 7 червня розмістив у своєму Telegram-каналі пост про ненависть до України і наших союзників і погрожує зробити все, щоб ми «зникли».

«Мене часто запитують, чому мої пости у Telegram такі різкі. Відповідаю: я їх ненавиджу. Вони виродки і недолюдки. Вони бажають смерті нам, Росії. І поки я живий, я робитиму все, щоб вони зникли», – написав нацист Медведєв..

Більше читайте тут:

<https://gordonua.com/ukr/news/worldnews/voni-ubljudki-robitimu-vse-shchob-voni-znikli-medvedjev-napisav-post-pro-nenavist-jomu-vidpovili-pobachimosja-v-gaazi-dmitre-1612009.html>

Якою має бути Українська Перемога хай добре запам'ятає і стара сита прогнила Європа. Особливо корумповані баблом російського «Газпрому» політики Франції, Німеччини, Нідерландів, а також Італії і Угорщини – колишні союзники нацистської гітлерівської Німеччини в часи Другої світової війни. Сьогодні лідери цих п'яти країн – це політичні повії і агенти впливу кремлівського кривавого карлика, воєнного злочинця Путіна.

Детально про це читайте у статті «Українська перемога – це капітуляція кремля і знищення московської імперії зла» на сайтах видань «Український репортер», ЦензорНЕТ, «Універсум» та інші.
<https://ukrreporter.com.ua/golovne/ukrayinska-peremoga-tse-kapitulyatsiya-kremlya-i-znyshhennya-moskovskoyi-imperiyi-zla.html>;
https://censor.net/ru/blogs/3344611/ukranska_peremoga_tse_kaptulyatsya_kremlya_znischennya_moskovsko_mper_zla

Політичні повії Путіна і агенти впливу Москви

Нагадаю французькому президенту Макрону, що Франція, одна з найбільших країн Європи, ганебно, практично без супротиву, через півтора місяці капітулювала перед нацистською Німеччиною 22 червня 1940 року. Підписавши сепаратне перемир'я з Німеччиною, «велика» Франція перетворилася на колаборанта і тісно співпрацювала із окупаційною німецькою військовою владою всі роки окупації. Колабораціоністський уряд Франції (режим Віші) на чолі з Анрі Петеном повністю перейшов на сторону Гітлера, виконував всі його замовлення і вказівки. У вересні 1944 року, коли союзницькі війська почали звільняти Францію від гітлерівських окупантів, залишки уряду Віші втекли до Німеччини і створили маріонетковий уряд у вигнанні у місті Зігмарінгені. Цей уряд був ліквідований лише у квітні 1945 року, коли місто взяли союзники.

Ось така вона насправді «велика» Франція (la grande France), як це люблять часто повторювати її політики. Будучи ядерною державою, членом НАТО, Європейського Союзу і Ради безпеки ООН з правом

вето, три її останні президента (Саркозі, Олланд, Макрон) прислуговували кремлівському кривавому карлику Путіну, заглядаючи йому в рот «чего изволите» (*иноск. – о человеке подхалиме, не имеющем никаких определенных убеждений; о флюгере, готовом повернуться по ветру и поступиться всем, чтоб достигнуть своих, иногда нечистоплотных целей ... Большой толково-фразеологический словарь Михельсона*).

Я сподівався, що після жахливих відео-фото, якими заповнений інтернет, сита, вгодована, безпечна Європа (особливо Німеччина, Франція, Угорщина, Італія) перестане висловлювати свої чергові до блювоти стурбованість і співчуття, які нам не потрібні. Нам потрібна лише зброя, зброя, зброя!

Думав, що може, врешті-решт, зрозуміють гнилі європейські політики, що пора уже перестати жувати сосиски, пити пиво і перелякано говорити: «головне, щоб не почалася Третя світова війна...» (вона уже йде, ідіоти!); «не приведи Боже, спровокувати Росію...» (хай продовжують і далі вбивати наших дітей, мирних жителів, гвалтувати наших дівчат, жінок); «головне, щоб Путін не образився...»; «Ми не повинні принижувати Росію...» (президент Макрон); «...війна в Україні робить усіх нас біднішими, ставить під загрозу стабільність Німеччини» (міністр фінансів Крістіан Лінднер); «угорська економіка не може функціонувати без російського газу і нафти, тому не буде санкцій, які б стосувалися цих енергоносіїв...» (прем'єр-міністр Віктор Орбан).

Угорець Орбан, мабуть, дещо забув з історії часів окупації своєї країни Радянською імперією. Нагадаю. У листопаді 1956 – січні 1957 років радянські війська потопили в крові національно-визвольний рух угорців за свободу своєї країни. Було вбито близько 1500 борців за незалежність Угорщини, десятки тисяч потрапили у в'язниці. Тоді Радянському Союзу улесливо догоджав такий собі партійний діяч Угорщини Янош Кадар (в радянські часи був, навіть, обурливий, гнівний вислів – «ну, ти і кадр...»).

Сьогодні це робить «кадр» Орбан, який стелиться під воєнного злочинця Путіна, «без газу і нафти якого не може функціонувати

угорська економіка» і будує в Угорщині авторитарний режим на зразок Лукашенка-Путіна.

Орбану підігрує спікер угорського парламенту Ласло Кевер, який висловив образливу думку «про психічні проблеми» президента Зеленського через те, що він рішуче, інколи жорстко просить партнерів про підтримку.

У мадяра Кевера, який розкрив свій вонючий рот на президента країни героїв і вільних людей, путінський нацизм на генетичному рівні пробудив ДНК угорського фашизму часів Другої світової війни, коли співвітчизники Орбана і Кевера вірою і правдою служили Гітлеру, а тепер такому ж Путіну.

Нагадаю «недополітикам»-дурням Орбану і Кеверу (осла визнаєш по вухам, а дурня – по балачкам) лише один приклад з історії фашистської Угорщини. На початку березня 1943 року в селі Корюківка Чернігівської області угорська військова жандармерія разом з німецькими загонами СС масово спалили живцем 6700 мешканців села. Звірства, які вчиняли угорські фашисти, лякали навіть німецьких солдатів. Масштаби Корюківської трагедії за кількістю жертв перевищили у 45 разів білоруську Хатинь, у 41 – чеське Лідице, у 12 – французький Орадур, де гітлерівці спалили людей.

Для Орбана, Кевера, Лінднера «економічна стабільність», «російська нафта і газ» важливіші ніж життя українських дітей. Їм байдуже, що російські нелюді уже вбили 263 дитини, понад 470 поранили, десятки неповнолітніх дівчат згвалтовані москальськими виродками. Не угорських – українських. Орбан, у тебе п'ятеро дітей, з них – три доньки...

Для путінського лакея Макрона дуже важливим є «не принижувати Росію». Він хоче бути посередником між Росією і Україною.

Про це Макрон заявив в інтерв'ю регіональним французьким газетам: «Ми не повинні принижувати Росію, щоб у день, коли припиняться бойові дії, ми могли побудувати вихідний пандус

дипломатичними засобами. Я переконаний, що роль Франції – бути посередницькою державою».

Макрон, а не пішов би ти туди, куди послали «руській корабль», а то і глибше – туди, куди відправили палаючий крейсер «Москва», зі своїм «не приниженням» і пропозицією бути «посередником»...

Міністр закордонних справ України Дмитро Кулеба відповів Макрону на його «не принижувати Росію».

У своєму Twitter Кулеба написав: "Заклики не допустити приниження Росії можуть лише принизити Францію чи будь-яку іншу країну, яка закликатиме до цього. Тому це Росія принижує сама себе. Нам усім краще зосередитися на тому, як поставити РФ на місце. Це поверне мир і врятує життя".

На запрошення президента Зеленського відвідати Бучу, щоб побачити наслідки своєї співпраці з головорізом Путіним, колишні керівники Німеччини і Франції Меркель і Саркозі не приїхали...

Що їм, путінським підстилкам і політичним повіям сниться після того, що натворили російські нелюди-виродки в Бучі, Ірпені, Гостомелі, Маріуполі, Харкові...

Чи розуміють нафталінові європейські лідери Саркозі і Меркель, що агресія і звірства Путіна стали можливими через те, що 14 років тому вони заблокували вступ України до НАТО...

Підіграла їм у цьому і прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко.

Що Меркель і Саркозі можуть сказати українським матерям, які втратили своїх дітей, багато з яких були згвалтовані рашистами, адже вони є моральними і політичними співучасниками злочинів Путіна проти миру, людства, людяності...

Хоча для таких як Меркель, Лінднер, Саркозі, Макрон, Орбан, Кевер та їм подібним путінське бабло, газ і нафта важливіші, ніж життя українських дітей, жінок...

Чим вони кращі за головоріза, м'ясника, вбивцю кривавого кремлівського карлика, якому дозволили вчинити ці страшні злочини проти України? За своєю аморальністю, цинізмом,

бездушністю – нічим!

Запитую прямо у нинішніх макронів, шольців, лінднерів, орбанів, кеверів і їм подібним: скільки вам ще треба, щоб було вбито українських дітей, мирних жителів; скільки вам ще потрібно, щоб було зґвалтовано наших дівчат, жінок, щоб ви нарешті наважилися чинити ефективний тиск на фашистську Росію і посилили проти неї санкції, в тому числі застосували повне ембарго на путінський газ і нафту?!

Скажіть: скільки вам ще потрібно української крові, щоб ви напилися?!

А що ви будете говорити і робити, коли москальські нелюди-виродки почнуть вбивати і гвалтувати ваших дітей, сестер, дружин, матерів, бабусь, як це вони робили, коли прийшли в Європу під час Другої світової війни? Забули?

Російський письменник-мемуарист, учасник війни Леонід Рабічев у своїй книзі описує, як вчиняли російські солдати й офіцери з німецькими жінками і неповнолітніми дівчатками (цитую мовою оригіналу для москалів): «Наши танкисты, пехотинцы, артиллеристы, связисты нагнали колонну беженцев и, позабыв о долге и чести и об отступающих без боя немецких подразделениях, тысячами набросились на женщин и девочек. Обливающих кровью и теряющих сознание оттаскивают в сторону, бросающихся на помощь им детей расстреливают... А сзади уже следующее подразделение. И опять остановка, и я не могу удержать своих связистов, которые тоже уже становятся в новые очереди, а телефонисточки мои давятся от хохота... До горизонта между гор тряпья, перевернутых повозок трупы женщин, стариков, детей».

Американський історик Уільям Лютер Пірс засвідчив: «Коли російські військові частини перехоплювали колони німецьких біженців, які тікали на Захід, то вони творили таке, чого в Європі не бачили з часів навали монголів у Середні віки. Всіх чоловіків зазвичай просто вбивали на місці. Всіх жінок, майже без винятку, піддавали груповому зґвалтуванню. Така була доля і восьмирічних дівчат, і восьмидесятилітніх бабусь, і жінок на останніх стадіях

вагітності. Жінкам, які чинили спротив зґвалтуванню, перерізали горло або розстрілювали. Іноді радянські танкові колони просто чавили гусеницями біженців, які врятувалися. Коли військові частини радянської Росії займали населені пункти Східної Пруссії, то вони починали таку звірячу оргію тортур, зґвалтувань і убивств, що неможливо все описати в повному обсязі. Інколи російські військові кастрували чоловіків і хлопчиків, перед тим як вбити їх. Іноді вони видавлювали їм очі або спалювали їх живими. Деяких жінок, після групового зґвалтування, розпинали, прибивши їх ще живими до дверей комор, а потім використовували їх як мішені для стрільби».

Запам'ятай Європо! Такими ж садистами москалі були в усі часи російської імперії, і під час більшовицького комуністичного тоталітарного режиму («червоний» і «великий терор», Голодомор-геноцид в Україні, масові депортації цілих народів), і в часи Другої світової війни, і в Афганістані, і залишаються ними й сьогодні в Сирії, Україні... Прикладів цьому безліч, відкрийте лише очі.

Детальніше про викладене читайте у статті «Українська операція «Лють меча Орея»: знищимо москальський фашизм-нацизм – врятуємо цивілізацію»

<https://ukrreporter.com.ua/golovne/statti/ukrayinska-operatsiya-lyut-mecha-areya-znyshhymo-moskalskyj-fashyzm-natsyzm-vryatuyemo-tsyvilizatsiyu.html>

Меркель злякалася їхати в Київ, щоб відвідати Бучу на запрошення Зеленського. Їй не хватило навіть мужності відповісти на це запрошення. Вперше за 99 днів війни вона спромоглася висловити солідарність з Україною, заявивши, що підтримує зусилля свого уряду «знайти кінець цій варварській війні».

До одного місця така її солідарність після того, як вона заблокувала вступ України до НАТО!

На думку міжнародних експертів, жоден з 12-ти німецьких політиків, з якими «грав» чекіст Путін, не несе більшої відповідальності за кризу в Україні, ніж Ангела Меркель.

Серійний вбивця Путін – кавалер медалі «Ангел миру»

Кажуть: «політика – брудна справа». Цей вислів не новий, родом він ще із Середньовіччя, підтверджується реаліями сьогодення. Обман, подвійні стандарти, егоїзм, лукавство, грошлюбство... – це лише початок довгого переліку «болячок», якими заражена політика усіх без винятку країн світу.

Приведу наглядний приклад. У червні 2015 року папа Римський Франциск після окупації Росією Криму і частини Донбасу прийняв у Ватикані кремлівського кривавого карлика Путіна, руки якого уже були по лікті в крові вбитих його військовими дітей, жінок, мирних жителів Чечні, Грузії, Сирії, України, пасажирів малайзійського літака. Понтифік вручив серійному вбивці Путіну медаль «Ангел миру», яка, за словами Франциска, «має здатність вигравати всі війни і створювати солідарність між націями», - повідомляє [«Religion News Service»](#).

Зустріч папи Римського і серійного вбивці Путіна, якого понтифік нагородив медаллю «Ангел миру»

Під час зустрічі, яка тривала приблизно 50 хвилин, понтифік і президент-вбивця зійшлися на думці, що для стабілізації ситуації на Донбасі необхідно відновити атмосферу діалогу між сторонами

конфлікту, під час якого російські війська і їх найманці вбили понад 14 тисяч мирних жителів. Але про ці жертви папа Римський їх вбивці Путіну, який стояв перед ним, чомусь не нагадав...

Згадайте цьогорічну провокаційну ідею Ватикану, щоб у Страсну п'ятницю, 15 квітня, у Римі під час традиційного хресного ходу хрест символічно несли українка та росіянка, які переїхали до Італії два десятиліття тому. Вони повинні були озвучити тези про "братні народи" і «дві братські країни».

Ця провокація папи Римського викликала масове обурення і гнів українців по всьому світу.

Посольство України у Ватикані зазначило, що воно розуміє та поділяє загальну стурбованість в Україні і багатьох інших спільнот щодо цієї неоднозначної ідеї та прораховує, які можуть бути негативні наслідки.

Очільник УГКЦ Святослав (Шевчук) **вважає** що такий сценарій Хресної дороги, де об'єднують Україну і Росію, ображає українців.

"Вважаю таку ідею невчасною, двозначною та такою, що не враховує контекст військової агресії Росії проти України. Для греко-католиків України тексти і жести цієї Хресної дороги є незрозумілими, а навіть образливими, особливо в контексті очікуваного другого, ще більш кривавого наступу російських військ на наші міста і села. Знаю, що і наші брати римо-католики поділяють ці думки та переживання", — сказав Святослав.

Цю провокаційну ідею папі Римському (за моєю конфіденційною інформацією) через свою агентуру підкинули спецслужби Росії за наказом Путіна. Пантифіку довели до відома, що це прохання вбивці Путіна, якого той удостоїв нагороди «Ангел миру».

Оскільки ця провокація набула великого міжнародного скандалу папа Римський змушений був прислухатися до обурливих настроїв українців по всьому світу і прохання Києва. Текст про «примирення братських народів» скасували.

Про це [повідомив](#) посол України у Ватикані Андрій Юраш.

«До аргументів української сторони (а офіційна заява і відповідна нота посольства України при Святому Престолі була першою у ряду інших подібних звернень) поставилися в Апостольській Столиці з увагою: замість запланованого розлогого тексту, в якому мала звучати теза і про «братські народи», було запропоновано помолитися в тиші», — зауважив він.

Як бачите, навіть на самому високому церковному рівні, як Святий Престол Ватикану, політика брудна. Вона робиться руками тих, до яких «липнуть» мільйони доларів, євро або, якщо щось потрібно зробити на прохання сильних світу цього...

Історії про сумнівні фінансові оборудки Інституту релігійних справ Ватикану (IPC, він же банк Ватикану), не безпідставні, а деякі навіть добре задокументовані. У минулому році в Римі розпочався судовий процес щодо фінансового шахрайства, якому фігурують 10 осіб Ватикану, в тому числі і 73-річний кардинал Анджело Беччіу, якого судять за фінансові злочини. В оприлюдненій офіційній інформації вказано, що Ватикан володіє понад 5000 об'єктів нерухомості, з них 1120 знаходяться за кордоном (не враховуючи посольств по всьому світу) з придбаннях яких були вчинені мільйонні розкрадання, вимагання і фінансові афери (детальніше у статті «У Ватикані починається гучний судовий процес щодо фінансового шахрайства», 26.07.21).

<https://www.eurointegration.com.ua/news/2021/07/26/7125870/>

За плечами утаємниченого ватиканського банку IPC – і співробітництво з нацистами Німеччини, і справа Іран-Контрас, і партнерство з колумбійськими картелями. Про мільярди російської мафії, які, буцім-то, «зависли» там за допомоги адміністрації Обама, теж свого часу писалося багато.

Хто бажає детально ознайомитися з зазначеним фактами щодо Ватикану і про папу Римського, читайте статтю Олексія Кафтана «Мизамір і нерухомість. Чому Ватикан не називає Росію агресором (Пояснення сантиментів нинішнього понтифіка до Росії можна шукати в його лівацькому минулому але, схоже, причина куди прозаїчніша – гроші)»

<https://www.dsnews.ua/ukr/world/mizamir-i-neruhomist-chomu-vatikan-ne-nazivaye-rosiyu-agresorom-14042022-457392>

Ватикан на гачку у чекіста Путіна

Папа Римський Франциск ніколи НЕ називав Росію агресором, Путіна воєнним злочинцем, не говорить хто напав на Україну, хоча каже, що вона має право на самооборону, але при цьому виступає проти надання зброї Україні для самозахисту, що де-факто означає дозвіл на те, аби Зло – від якого не має як боронитися – запанувало над людьми.

У недавньому інтерв'ю італійській пресі понтифік прямо заявив, що НАТО могло «спровокувати» Москву на напад на Україну. В [МЗС Польщі відреагували на такі слова](#) і відзначили, що вони виглядають «дивно».

8 травня 2016 року папа Франциск з гордістю носив георгіївську стрічку (бант «колорадка»), яку йому під час аудієнції одягнув депутат російської Думи від компартії Павло Дорохін.

Понтифік Франциск і російський комуніст Дорохін
з георгіївськими стрічками (бант «колорадка»)

Під час спілкування з вірянами 6 квітня ц. р. папа Франциск розгорнув прапор України, який йому передали з Бучі. «Цей прапор прибув з війни, саме з цього багатостраждального міста Бучі», - сказав понтифік.

Він наголосив, що свіжі новини про війну в Україні, замість того, щоби приносити полегшення та надію, засвідчують натомість нові звірства, як от різанина в Бучі.

«Дедалі жахливіші жести жорстокості, скоєні також і проти цивільного населення, безборонних жінок і дітей. Це жертви, невинна кров яких взиває до неба та благає: "Нехай буде покладено край цій війні! Змусьте зброю замовкнути! Нехай більше не сіється смерть і руйнування!», – закликав папа Римський.

Мій коментар. Знаючи хто вчинив різанину, гвалтування мирного населення в Бучі, понтифік Франциск, високопарно говорячи про «жертви, невинна кров яких взиває до неба...», НЕ назвав імен вбивць цих жертв – Путіна-«ангела миру» і його військових – виродків-нелюдів, які з георгіївськими стрічками вчинили «жахливі жорстокості проти цивільного населення, безборонних жінок, дітей...». Чому?!

Коли ж Москві почало дуже «підгоряти» і Путін провалив другий етап своєї військової операції по «денацифікації України», папа Римський звернувся до світових лідерів з закликом врятувати Путіна від поразки – «припинити вогонь» і «не губити людство», повідомляє [Vatican News](#).

Наведу дослівно фрагменти його заяви, щоб ви самі переконалися в блюзнірстві пантифіка – рятівника серійного вбивці Путіна.

«На людство знову обрушився жах війни, яка є запереченням Божої мрії: народи воюють і вбивають один одного, люди виганяються зі

своїх будинків замість того, щоб зближуватися", - заявив папа Римський Франциск.

Мій коментар. Так чого ж представник «Святого Престолу» не називає конкретне прізвище агресора, воєнного злочинця – Путіна, який з його медаллю «Ангел миру» «обрушив жах війни на людство»?

Чому ця «святість» не говорить, що це москалі-нацисти вбивають мирних жителів, гвалтують жінок, дівчат, «виганяють українців з їх будинків»?

Ще один «слізний» потік слів папи Римського: «Тепер, коли вирує люту руйнування і смерті, коли розгораються конфлікти, підживлюючи ескалацію, все більш небезпечну для всіх, я знову закликаю лідерів держав: будь ласка, не ведіть людство до загибелі! Прошу вас, не ведіть людство до загибелі! Нехай відбудуться справжні переговори, конкретні переговори про припинення вогню і про стійке рішення. Нехай буде почутий відчайдушний крик людей, які страждають, - ми бачимо це кожен день в ЗМІ, та збережеться повага до людського життя, та припиниться жахливе руйнування міст і сіл на сході України. Будь ласка, будемо і далі молитися, працюючи невтомно заради миру».

Мій коментар. Чому Франциск не закричить голосно, щоб його почули не лише «люди, які страждають», а й увесь світ, що людство до загибелі ВЕДЕ серійний вбивця-психопат Путін, якого він нагородив медаллю «Ангел миру»?

Чому понтифік не волає, що це Путін сіє смерть, що це він ще більше роздмухує розпочату ним війну і підживлює збройну ескалацію?

Чому Франциск не вимагає від Путіна, щоб він «припинив жахливе руйнування міст і сіл на сході України»?

Чому папа Римський не засуджує Путіна, який шантажує світ ядерною зброєю?

Чому Святий Престол не накладе на вбивцю Путіна церковне прокляття як це двічі зробили Афонські старці?

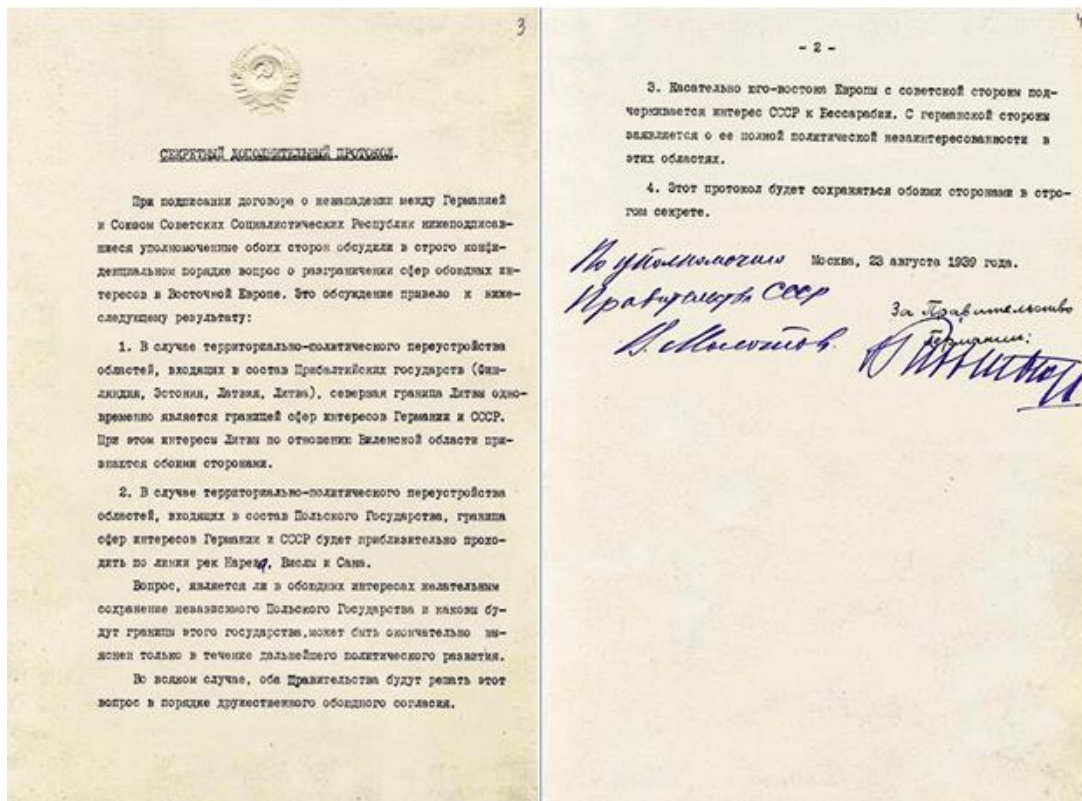
Що можу порадити Франциску? Нехай «невтомно молиться» і замолює свої гріхи. Не треба було йому говорити дітям під час зустрічі у Ватикані 4 червня, що він хоче відвідати Україну. На мою думку, для Українців він – не бажаний гість.

Своєю безхребетною поведінкою і смиренним ставленням до воєнного злочинця Путіна і його агресії проти України, папа Римський Франциск дискредитує «Святий Престол» і становиться моральним співучасником злочинів проти миру, людства і людяності, вчинених Путіним і вищим військово-політичним керівництвом нацистської Росії.

У роки Другої світової війни папа Римський Пій XII також публічно НЕ засудив Гітлера і німецький нацизм у вчиненні Голокосту євреїв, за що міжнародні єврейські організації звинуватили його у пособництві винищенню мільйонів євреїв.

Перший віце-прем'єр міністр уряду Росії (за президенства Єльцина) і голова Державної комісії з розсекречення архівів КПРС і КДБ СРСР Михайло Полторанін (з обома знайомий особисто з 1990 року) розповів, що після розпаду Радянського Союзу Ватикан офіційно звернувся до президента Єльцина з проханням повернути таємні документи про співпрацю Ватикану з Гітлером. Ці документи добули комуністи Італії, серед яких були радянські розвідники, і передали їх в Москву.

Кардинал, який приїхав у Москву з проханням повернути ці документа, боявся, що їх обнародують. В цей час в пресі уже була опублікована фотокопія таємного додаткового протоколу до Договору про ненапад між Радянським Союзом і Німеччиною від 23 серпня 1939 року (відомого як пакт Молотова і Ріббентропа) про розподіл Польщі Сталіним і Гітлером (на фото).

В російських газетах також була надрукована фотокопія Генеральної Угоди про співпрацю, взаємодопомогу, спільну діяльність між НКВС СРСР і ГЕСТАПО нацистської Німеччини, відписаної у Москві 11 листопада 1938 року Берією і Мюллером і двох додатків до неї (на фото).

Генеральна угода була затверджена Політбюро ЦК ВКП(б) і підписана секретарем ЦК Сталіним 20 грудня того ж року.

Обнародування цих документів налякало Ватикан тим, що в Росії будуть опубліковані таємні документи про співпрацю Святого Престолу з Гітлером. Тому і прибув у Москву посланець від папи Римського.

Розуміючи важливість такого страшного компромату на Ватикан і як його можна буде використати в майбутньому, Єльцин відмовив у поверненні компрометуючих документів і пообіцяв, що вони публікуватися не будуть, якщо папа Римський допустить представника Росії в таємну бібліотеку Ватикану. Там погодилися на таку угоду, діватися було нікуди. Після цього Полторанін прибув до Ватикану, де вивчав його таємні архіви (див. тут: <https://islamnews.ru/2021/12/15/mikhail-poltoranin-rasskazal-o-tom-cto-on-uznal-o-khriste-iz-zakrytykh-arkhivov-vatikana>).

Таємні архіви (бібліотека) папи Римського

Таємний архів (бібліотека) Ватикану має статус приватного архіву папи Римського. Тому доступ до нього може надати лише він і далеко не всім.

Тепер, сподіваюся, зрозуміло всім, чому папа Римський Франциск так смиренно веде себе по відношенню до Путіна, до його воєнної агресії проти України та вчинених ним злочинів проти миру, людства і людяності.

Коли політику роблять бездушно, розтоптавши моральні людські цінності, вона приносить людям горе і страждання. Коли ж таким чином роблять велику політику заради мільярдних статків, задоволення власних політичних амбіцій – життя людей не ставиться в ніщо. А коли на арену виходить геополітика сильних світу цього, які перерозподіляють сфери політичного впливу, встановлюють новий світовий порядок, контроль над природними ресурсами життєзабезпечення – починаються світові війни, ллється море людської крові, в жертву приносяться мільйони, десятки мільйонів людських життів...

РФ шахрайським способом стала членом

ООН і Ради Безпеки з правом вето

Приведу фрагмент із свого першого виступу на засіданні Комітету ООН з правових питань в листопаді 2008 року:

«Продовжуючи залишатися світовою системою безпеки, ООН сьогодні потребує корінної реформи. В першу чергу – позбавлення феодалного права вето, яким володіють постійні члени Ради безпеки ООН, використовуючи його у власних інтересах, а не на благо людству. Останні три десятиріччя діяльності ООН засвідчують про низьку її ефективність у сфері раннього попередження і запобігання військових конфліктів, що призвело до масштабних воєн в Афганістані, Югославії, Іраку, Африці, Чечні, Грузії, воєнних конфліктів в самій Європі і на Близькому Сході...

Пані та панове, привертаю вашу увагу, що в міжнародних відносинах стали нормою: подвійні стандарти, лицемірство і відверта брехня, підміна понять і підходів справжньої міжнародної співпраці, відкритості і дружби між народами; диктат права сили; відверті інформаційні війни; економічний і енергетичний шантаж і погрози застосування військової сили; втручання у внутрішні справи суверенних держав, не лише інформаційними і економічними, але й військовими засобами.

Особливо заражена цим небезпечним агресивним політичним вірусом, як «свинячим грипом», зовнішня політика ядерної Росії...

Проголосивши себе правонаступницею колишнього радянського союзу – імперії зла, Росія сьогодні – це неосталінський авторитарний фашистський режим, де немає свободи, демократії і масово порушуються права людини і цілих народів.

В Росії все гучніше звучать голоси про реабілітацію Сталіна і його злочинного режиму...

Ми підійшли до небезпечної межі, коли політичне керівництво Росії почало проти України енергетичну, торгову, інформаційну та ідеологічну війни, після яких слідує воєнна кривава агресія...

Все це робиться з єдиною метою: перетворення незалежної суверенної України в державу-сателіт Росії, а українців – просто в жителів України, збереження своєї військової бази в Севастополі, блокування вступу України в НАТО і Європейський Союз, ліквідацію в Україні свободи і демократії, які є більмом в оці кремлівської влади...

Я гордий з того, що є сином Української нації, яка під час Другої світової війни, не будучи суб'єктом міжнародного права, як незалежна суверенна держава, а входила до складу колишнього Радянського Союзу, як союзна республіка, була в числі творців ООН і співавтором її Статуту.

За право бути засновником ООН, майбутню свою свободу і незалежність Український народ заплатив неймовірну ціну людських життів і матеріальних втрат. На фронтах Другої світової війни, розв'язаній психопатами Гітлером і Сталіним, в нацистських і сталінських таборах, каральних операціях, проведених під час окупації і примусово вивезених до нацистської Німеччини, загинуло понад 12 мільйонів моїх співвітчизників. Додайте до цих людських жертв ще понад 10 мільйонів українців, знищених сталінським режимом під час так званої «колективізації» і боротьби з «куркулями», Голодомору-геноциду українців в 1932-1933 роках і великих репресій в 1936-1938 роках, організованих Сталіним.

Загалом Друга світова війна забрала понад 71 мільйон людських життів...

Пані та панове, не хочу образити російську делегацію, але Російська Федерація, яка також входила в той час до складу СРСР, як союзна республіка (РРФСР), НЕ БУЛА організатором і засновником ООН. Співзасновниками ООН, наряду із США, Великою

Британією, Францією були Радянський Союз, Українська РСР, Білоруська РСР та інші держави-засновниці.

Членом ООН Росія, як незалежна держава, стала лише після розпаду СРСР – «імперії зла», проголосивши себе її правонаступницею. В незаконний, шахрайський спосіб, в порушення Статуту ООН Російська Федерація самочинно проголосила себе членом ООН і Ради Безпеки, члени якої заплющили очі на ці грубі порушення і мовчки дозволили представнику Росії в 1991 році сісти за стіл як постійному члену Радбезу, який має право вето. Але це «самочинство» Росії не робить юридично її членство в ООН і Радбезі законним і легітимним.

Пані та панове, згідно з офіційними документами ООН членом Ради Безпеки й досі є СРСР, а не РФ. Жодних публічних рішень про прийняття (вступ) російської федерації до ООН і набуття нею статусу члена Радбезу НЕМАЄ. Росія ніколи не подавала заявку на вступ до ООН. Про це мені підтвердили у секретаріаті ООН як члену ПАРЕ, в складі делегації якої, я беру участь у роботі ООН та її комітетів.

Такі історичні факти, а на історію, яку Росія споконвічно фальсифікує, ображатися не варто...».

Через 14 років посол, постійний представник України при ООН Сергій Кислиця 8 лютого 2022 року на засіданні ООН з приводу масових вбивств мирного населення у Бучі російськими військовими нагадав членам організації про сумнівність перебування РФ у складі ООН. Щиро дякую йому за це!

Кислиця запитав присутніх у залі чи «голосував хтось за членство РФ в ООН?» Після поставленого запитання він вдягнув окуляри і оглянув зал. Після повільного огляду присутніх, шукаючи підняту руку, Кислиця зняв окуляри і ствердно сказав: «Із цим залишу вас. Поміркуйте» і зійшов з трибуни.

Головуючий і секретар ООН, які сиділи за спиною Кислиці, знітившись, переглянулися... У залі наступила пауза, яка перейшла в гробову тишу... В цей момент всі присутні усвідомили, як у грудні 1991 року Росія їх ввела в оману і цинічно опустила нижче плінтусу...

Детальніше про незаконне перебування Росії в ООН в інтерв'ю видання «Європейська правда» з Сергієм Кислицею «Росія фальсифікує своє членство в ООН та Радбезі...» (див. тут:

<https://www.eurointegration.com.ua/articles/2022/02/8/7133682/>)

Війни, яких можна було уникнути

Будучи членом ПАРЄ, у квітні 2008 року на засіданні Політичного комітету і на сесії Парламентської асамблеї я попередив, що впродовж півроку Росія вчинить воєнну агресію проти Грузії, окупує її території – Південну Осетію і Абхазію, визнає їх незалежність і розмістить там свої військові бази (що і трапилося в серпні 2008 року).

Для запобігання цьому я пропонував створити комісію ПАРЄ з питань раннього запобігання воєнних конфліктів в Європі. Не прислухалися.

Комісія була створена лише після завершення російської воєнної агресії проти Грузії, яку тодішній президент Росії Дмитро Медведєв назвав «примушенням Грузії до миру».

Путін скорегував заяву Медведєва, зазначивши, що «Росія доведе свою миротворчу місію до логічного завершення». І довела на свій лад і в своїх інтересах...

Міжнародна спільнота: ООН, ОБСЄ, НАТО, ЄС, ПАРЄ та провідні країни світу США, ФРН, Велика Британія, Франція, Китай «проковтнули» анексію 20% території Грузії й змирилися з воєнною агресією Росії...

Пригадую, як президенти Польщі, України, Литви та Естонії — Лех Качинський, Віктор Ющенко, Валдас Адамкус, Тоомас Гендрік Ільвес та прем'єр-міністр Латвії Іварс Годманіс — прибули пізно ввечері 12 серпня 2008 року до Тбілісі, де взяли участь у 200-

тисячному, мітингу на підтримку Грузії, проти якої Росія вчинила воєнну агресію.

Організували цей приїзд Лех Качинський та Віктор Ющенко.

Керівники п'яти європейських держав летіли на підтримку Грузії на тому самому польському літаку Tu-154М (бортовий номер 101), який 10 квітня 2010 року зазнав катастрофи через терористичну атаку, організовану Путіним.

Зліва направо: президент Польщі Лех Качинський, (?), Президент України Віктор Ющенко, президент Грузії Міхеїл Саакашвілі, президент Литви Валдас Адамкус, президент Естонії Тоомас Гендрік Ільвес на мітингу на підтримку Грузії, Тбілісі, вечір 12 серпня 2008 р.

Виступаючи на мітингу (я був на ньому у складі делегації ПАРЕ), Качинський гостро засудив російську агресію проти суверенної Грузії і зауважив: «Вперше після довгого часу наші сусіди з північного сходу показали обличчя, яке ми знаємо сотні років. Ця країна — Росія, яка прагне розсортувати своїх сусідів. Росія вважає, що народи довкола неї повинні їй підкорятися. Ми заявляємо: ні!».

Лех Качинський попереджав: «Сьогодні Грузія, завтра Україна, післязавтра держави Прибалтики і, можливо, моя країна. Ми можемо цьому протистояти лише за умови, що Європа дотримуватиметься єдиних цінностей».

Дата 10 квітня з 2010 року увійшла в моє життя назавжди. На передодні, 9 квітня я попередив своїх польських колег по ПАРЄ, щоб вони не летіли в Смоленськ літаком, так як йому не дадуть приземлитися...

В цьому році завершився перший 12-ти річний цикл людського життя після Смоленської трагедії...

В неділю 10 квітня 2022 року, вранці сходив у Михайлівський Золотоверхий монастир. Поставив 96 свічок. Поіменний список загиблих передав священнослужителям ПЦУ, які відправити молебень за упокій душ президента Польщі Леха Качинського, його дружини пані Марії, військових, політиків і священників, що були на борту літака (96 осіб), знищених терористичним актом за наказом Путіна. Запалив велику свічу за упокій душ 21 857 польських військовополонених, безвинно убієнних весною 1940 року за колективним рішенням Сталіна, Берії і членів Політбюро ЦК ВКП(б).

Непокаране зло 1940 року, вчинене комуно-більшовицьким режимом Сталіна, має історичний зв'язок і наслідок – зло 2010 року, скоєне нацистським режимом Путіна.

Після знищення терористичним актом літака, у якому загинули 96 осіб польської делегації на чолі з президентом Польщі Лехом Качинським, що летіла в Смоленськ для вшанування 70-ї річниці розстрілу майже 22-х тисяч польських військовополонених, з'явилися терміни «Катинь-1» і «Катинь-2».

Сьогодні «Катинь-1» — це воєнний злочин колишнього СРСР, а «Катинь-2» — злочин РФ, правонаступниці Радянського Союзу. Обидва злочини досі залишаються без покарання.

Детально про це читайте на сайтах видань «Україна молода», «Український репортер», «Гордон» та інших:

«Катинський злочин без покарання» (06.04.2016);

«Катинь-2 – злочин Російської Федерації» (08.04.2016);

«Омельченко: Група зачистки ФСБ пристрелила всіх тих, що вижили в авіакатастрофі під Смоленськом. У ЦРУ підтвердили факт убивства цих поляків» (14.12.2017)

<https://gordonua.com/ukr/news/society/omelchenko-grupa-zachistki-fsb-pristrelila-vsih-tih-shcho-vizhili-v-aviakatastrofi-pid-smolenskom-u-tsru-pidtverdili-fakt-vbivstva-tsih-poljakiv-222139.html>

«Омельченко: У ситуації, що склалася, ліквідацію Путіна буде визнано законною, за аналогією з убивством Усами бен Ладена» (14.12.2017)

<https://gordonua.com/ukr/publications/omelchenko-v-situatsiji-shcho-sklalasja-likvidatsija-putina-bude-viznana-zakonnoju-za-analogijeju-z-vbivstvom-usami-ben-ladena-221115.html>

«Злочини без покарання: від Катинської трагедії до Смоленської авіакатастрофи. Розслідування Григорія Омельченка» (06.04.2020);

«Літак з президентом Польщі Качинським був підірваний термобаричним зарядом. Тих, хто вижив — пристрелили. Розслідування Григорія Омельченка (+відео)». (13.04.2020);

«Убивці президента Польщі Леха Качинського, його дружини, польської політичної і військової еліти не покарані досі» (10.04.2022).

Світ був попереджений: через п'ять років Росія нападе на Україну...

На Світовому форумі (Франція, м. Страсбург, 24-25.09.2009), в якому брали участь представники ООН, ПАРЄ, ОБСЄ, Європейського Союзу, Європейського парламенту і на сесії ПАРЄ (29.09.2009) я попередив, що через п'ять років російська федерація розпочне

воєнну агресію проти України і анексує Крим як Південну Осетію та Абхазію в Грузії. Різко засудив агресію Росії проти Грузії, анексію її територій і закликав учасників Форуму і Раду Європи не визнавати незалежності самопроголошених республік Південної Осетії і Абхазії.

Нагадаю окремі фрагменти із своїх виступів на Форумі і сесії ПАРЕ 29 вересня і 1 жовтня 2009 року (на мою думку, сьогодні це – важливо!):

«...Застосування російських збройних сил на території інших держав узаконила Держдума Росії. Окремі російські політики уже з погрозами заявили, що у випадку порушення прав росіян в інших державах, у ці країни буде висаджений повітряний десант і введена бронетехніка для їх захисту.

Виникає запитання: хто наступний після Грузії? Україна, на території якої в Севастополі базується Чорноморський флот РФ і бригада морської піхоти, а десятки тисяч етнічних росіян – громадян України, які там проживають, отримали в порушення Конституції України російські паспорти і вважаються громадянами РФ, як і мешканці Південної Осетії і Абхазії, які отримали російські паспорти перед воєнною агресією Росії проти Грузії?

Російські експерти з воєнних питань попереджають, що через п'ять років, після завершення військової реформи і створення нової армії в Росії, вирішення проблеми Криму може бути переведене з теоретичної у воєнну площину» (Із виступу 29 вересня 2009 року з питання «Війна між Грузією і Росією: рік потому», документ №12010).

«...Шановні колеги! Я хочу достукатися до ваших сердець і розуму, щоб ви побачили і почули, що реально відбувається сьогодні у відносинах між Україною і Росією, в тому числі і в Криму, щоб нам не прийшлося в пожежному порядку розглядати на сесії ПАРЕ чи в Раді безпеки ООН питання про чергову агресію Росії, на цей раз проти України.

Попереджаю, що років через п'ять анексія Криму Росією стане реальністю, як анексія Абхазії і Південної Осетії в Грузії.

Зовнішня політика Росії переслідує мету перетворення незалежної і суверенної України в державу-сателіт, збереження своєї бази в Севастополі, блокування вступу України в НАТО і ЄС та ліквідацію в Україні верховенства права, свободи і демократії, які є більмом в оці авторитарної кремлівської влади.

З метою недопущення нових воєнних агресій Росії в інших регіонах Європи і, зокрема, в Україні, я звертаюся до ПАРЄ і других європейських організацій зробити реальний вклад в захист України від постійного втручання Росії в її внутрішні справи, як незалежної держави, реально гарантувати Україні, яка добровільно відмовилася від ядерної зброї, недоторканість її кордонів... Зробивши це, Європа захистить своє майбутнє і загальноєвропейські надбання: ВЕРХОВЕНСТВО ПРАВА, СВОБОДУ, ДЕМОКРАТІЮ!» (Із виступу 1 жовтня 2009 року з питання «ООН: реформа і держави-члени Ради Європи, документ №12018).

Повні тексти обох виступів опубліковані у ЗМІ і транслювалися ПАРЄ в онлайн режимі.

Як член ПАРЄ від України я проінформував про НЕМИНУЧИСТЬ війни Росії проти України Президента ПАРЄ Луїса де Пуча, в.о. Генерального секретаря Ради Європи Мод де Бор-Букіккіо, голів національних делегацій в ПАРЄ (30.09.2009), а також політичне керівництво України – президента В. Ющенка, голову парламенту В. Литвина, прем'єр-міністра Ю. Тимошенко і голів фракцій Верховної Ради.

Про реальну загрозу воєнної агресії з боку імперської путінської Росії також попереджав президент Польщі Лех Качинський ще 12 серпня 2008 року, виступаючи на мітингу в Тбілісі, коли рашистські танки були в 30-ти кілометрів від столиці Грузії...

Ціна питання – ВСЯ Україна!

Я уже згадував як Тимошенко підіграла Меркель, яка заблокувала вступ України до НАТО. Зупинюся детально на цьому питанні. Нагадати про це сьогодні, на мою думку, дуже важливо. 19 січня 2009 року НАК «Нафтогаз Україна» за усною вказівкою і особистою директивою Прем'єр-міністра України Юлії Тимошенко були підписані газові контракти з ВАТ «Газпром» (РФ), які увійшли в новітню історію, як контракти «Путіна—Тимошенко».

Москва. 2009 р. Контракт підписали Дубина і Міллер за участю Тимошенко і Путіна

Основними наслідками цих контрактів стали: повна енергетична і фінансова залежність України та її економіки від Росії. Накопичення зовнішнього боргу України. Уряд був змушений шукати кошти на оплату газового контракту в умовах зростання збитковості «Нафтогазу». Таким чином Тимошенко допомогла Путіну загнати Україну в борги.

В контракті на купівлю-продаж газу сторони прямо прописали кабальне для України правило «бери або плати», чим зобов'язали нашу країну з 2010 року купувати 52 млрд. куб. м. російського газу.

При закупівлі меншого обсягу Україна повинна все одно щорічно оплачувати не менше 41,6 млрд. куб. м. Реекспорт газу був заборонений.

Це призвело до підписання Харківських угод про продовження перебування ЧФ РФ у Севастополі, «інтеграції» газових галузей України та Росії, відмови від асоціації України з ЄС і зрештою до початку Революції гідності, а згодом — до воєнної агресії Росії проти України: анексії Криму і окупації частин Донбасу, багатотисячних людських жертв та матеріальних втрат України на суму сотні мільярдів доларів і нарешті — до повномасштабного вторгнення Росії в Україну 24 лютого 2022 року...

Рішення Стокгольмського арбітражного суду в грудні 2017 року врятувало Україну від повного банкрутства. До його винесення Україна вже понесла незворотні втрати на 32,1 млрд. доларів, а кожна українська родина — на 61 тис. грн.

Якби не рішення арбітражного суду, то Україна зазнала б збитків ще на 94,7 млрд. доларів більше, а кожна родина — на 177 тис. грн. більше.

Окрім того, Україна недоотримала від «Газпрому» за транзит російського газу майже 17 млрд. доларів. Починаючи з 2010 року українські споживачі отримали ціну за газ на рівні, значно вищому за європейський.

Як результат Україна переплатила «Газпрому» за поставлений газ від 16,8 до 28,8 млрд. доларів.

Через «недобір газу» за 2012—2017 роки фінансові претензії російської сторони до України, згідно з правилом «бери або плати», прописаним у контракті «Путіна—Тимошенко», сягали понад 56 млрд. доларі.

За оцінками зарубіжних і вітчизняних експертів, газові контракти «Тимошенко—Путіна» завдали дуже великої шкоди економічній і національній безпеці України та створили реальну загрозу державному суверенітету і незалежності України.

В інтерв'ю видавництву «Главком» (13 липня 2012 року) кум президента Росії Віктор Медведчук (який нині знаходиться під вартою за вчинення державної зради) зазначив, що на прохання Юлії Тимошенко він брав участь у переговорах із Путіним при обговоренні питання ціни на газ.

«В якості кого я вів переговори, це не важливо», — заявив Медведчук.

Нагадаю, що, за твердженням голови СБУ Леоніда Деркача і Президента України Леоніда Кучми (їх розмова була записана на аудіо Миколою Мельниченком і опублікована у ЗМІ), Віктор Медведчук був агентом КДБ під псевдонімом «Соколовський».

Про те, що він агент КДБ я знав як начальник відділу військової контррозвідки СБУ ще з 1993 року після вивчення архівних документів.

Державна зрада

Степан Хмара справедливо зауважив, що, підписавши зазначену газову угоду, Тимошенко «здала Україну Росії з «бебехами», у неї «була змова з Путіним», в її діях є «ознаки державної зради», «вона поставила Україну на коліна!». «Юлія Тимошенко — дуже небезпечна фігура для України», — робить висновок Степан Хмара, з яким важко не погодитися.

Які мотиви спонукали Тимошенко погодитися з Путіним на такі умови газових контрактів для України — мені (з урахуванням мого професійного досвіду) зрозуміти було не важко, як і побачити майбутні «масштаби катастрофи» для нашої країни після їх підписання.

Прем'єр-міністр Володимир Гройсман заявив, що нинішня ціна на газ — ринкова, тоді як у 2009 році Юлія Тимошенко уклала угоди на 10 років, у яких була закладена необґрунтована ціна і ті, хто підписав ці угоди, мали від того дивіденди.

ЗМІ повідомили, що за підписання газових угод із російським «Газпромом» Юлія Тимошенко отримувала на офшорні рахунки щорічний «відкат» не менше 3-4 мільярдів доларів.

Знаючи, на яких принципах Тимошенко і Лазаренко раніше співпрацювали на газовому ринку, зауважу, що вказана річна сума «відкату», на мою думку, є реальною. Яка частка Медведчука за його участь в переговорах із кумом Путіним щодо ціни на газ, можна лише здогадуватися. Думаю, що він не продешевив.

За підписання газових угод на умовах Путіна він пообіцяв Тимошенко підтримку на президентських виборах у 2010 році, знищити весь кримінальний компромат на неї, який зберігався в архівах Слідчого комітету і ФСБ Росії, в тому числі документи, які підтверджували, що вона була завербована ФСБ у липні 1995 року, коли була затримана в аеропорту «Внуково» в Москві при спробі контрабандним шляхом вивезти 100 тис. доларів, та її таємну співпрацю зі спецслужбами РФ упродовж багатьох років.

Під час нічних переговорів віч-на-віч Путін нагадав Тимошенко про її закордонні валютні рахунки, знайдені спецслужбами Росії, та в яких офшорах вони зберігаються.

За твердженням колишнього першого заступника Генерального прокурора Рената Кузьміна, при підписанні газових контрактів Путін шантажував Тимошенко цим компроматом та погрожував їй поновити кримінальну справу щодо неї, яку розслідувала Головна військова прокуратура Росії, а потім закрила за нереабілітуючими обставинами (Тимошенко визнала себе винною в організації давання неодноразово хабарів високопосадовим особам МО Росії), та конфіскувати кошти Тимошенко, сховані в офшорах.

Тимошенко запевнила Путіна, що, ставши Президентом України, вона продовжить термін перебування ЧФ Росії в Севастополі на 50 років, відмовиться від вступу України в НАТО та ЄС, а Україна приєднається до Митного і Євро-Азійського союзів та Ташкентського договору про колективну безпеку (військово-політичний союз, до якого входять Росія, Вірменія, Білорусь,

Казахстан, Киргизстан, Таджикистан, зі штаб-квартирою в Москві, об'єднаний штаб якого перебуває під керівництвом РФ).

Через три тижні після підписання газових контрактів Юлія Тимошенко взяла участь у 45-й безпековій конференції, яка проходила в Мюнхені 6-7 лютого 2009 року. Її промова стала декларацією, якою вона бачить Україну за свого президентства: Україна не готова і не хоче в НАТО.

Вступ України в НАТО Росією буде розцінено як загрозу її національній безпеці. За твердженням Тимошенко, Україну вона хоче бачити учасником якоїсь міфічної європейської системи і оборони разом з Росією, щоб «більше не було стресів для ЄС та інших країн від того, що між Україною і Росією не врегульовані відносини».

Я був присутній на цій безпековій конференції у складі делегації ПАРЕ і слухав її виступ, який був зрадою національних інтересів України. Після виступу, під час перерви я сказав їй, що за такі речі саджають до в'язниці... Це національна зрада, це здача України в рабство Росії!

У кінці квітня 2010 року, після зустрічі в Києві з Януковичем, Путін заявив журналістам: «Я з Юлією Володимирівною обговорював питання продовження строку перебування російського флоту в Севастополі. І ніхто не заперечував. У розмові зі мною Юлія Тимошенко була готова обговорювати цю проблему. Йшлося лише про одне — ціну питання».

Як з'ясувалося, ціна питання — ВСЯ Україна!

Знайдіть час подивитися 26-ти хвилинне відео «Генерал СБУ: Тимошенко здала Путіну Україну...»

<https://www.youtube.com/watch?v=5fzNorM9SbM>

Так прийшла війна в Україну...

Через шість років після воєнної агресії проти Грузії і через чотири роки після вчинення терористичного акту проти Польщі (знищення

президента Качинського, військової і політичної еліти країни), будучи не покараним, воєнний злочинець Путін 2014 року за допомогою військового спецназу, так званих «зелених чоловічків» влаштував проти України гібридну війну, анексував Крим, окупував частину територій Донецької і Луганської областей, створив там так звані «ДНР» і «ЛНР» і визнав їх «незалежними державами».

Через вісім років, відчуючи всюдозволеність і безкарність, «кремлівський божевільний з ядерною кнопкою» 24 лютого 2022 року розпочав повномасштабну війну проти України (як Гітлер 1 вересня 1939 року проти Польщі), яку назвав спеціальною військовою операцією по «демілітаризації і денацифікації України». При цьому Путін пригрозив іншим країнам, які намагатимуться втрутитися у ситуацію, що «відповідь буде негайною і призведе до таких наслідків, про які ви досі не знали». «Ми готові до будь-якого розвитку подій. Усі необхідні рішення прийняті. Сподіваюся, я буду почутий», – наголосив кремлівський кривавий карлик.

На мою думку, повномасштабним військовим вторгненням в Україну, Путін розв'язав Третю світову війну (як Гітлер – Другу, напавши на Польщу у таємній змові зі Сталіним).

Класичне визначення світової війни — *суспільно-політичне явище, яке характеризується збройним протистоянням провідних країн світу й залежних від них країн, бойовими діями, що охоплюють значну територію та велику кількість людей, й супроводжується великими людськими жертвами та руйнуванням.*

Або – глобальне протиборство коаліцій держав із застосуванням засобів збройного насильства, що охоплює велику частину країн світу.

Нацистській путінській Росії сьогодні протистоїть НАТО, ЄС, країни Великої двадцятки (G-20), ведучі країни світу США, Велика Британія, Польща, Туреччина, Німеччина, Франція, Канада, Японія, а також країни Балтії, в певній мірі Китай, Ізраїль.

Понад 40 країн-союзників України 26 квітня на базі «Рамштайн» у Німеччині створили антипутінську коаліцію, названою експертами

«Атлантичною хартією 2.0. Партнери по коаліції постачають нам літаки, танки, бронетехніку, саму різноманітну зброю, боєприпаси до неї, навчають українських військових оволодіти сучасною зброєю, добровольці понад 20 країн захищають Україну від російської агресії. Весь світ об'єднався навколо України заради перемоги над нацистською Московією – центром світового зла.

Президент США Джо Байден 9 травня 2022 року підписав Закон про ленд-ліз для України. Він передбачає надання Україні повномасштабної військової допомоги, необхідної для перемоги над Росією.

Нагадаю, що в 1941 році в США був прийнятий Закон про ленд-ліз, який давав право президенту надавати військову допомогу країнам антигітлерівської коаліції Великій Британії, Китаю, СРСР та іншим союзникам США.

У січні 1942 року у Вашингтоні була підписана Декларація 26 держав про створення Антигітлерівської коаліції на чолі з Великою Британією, СРСР і США, на плечі яких випав основний тягар Другої світової війни у розгромі нацистської Німеччини.

Другу Світову, вступивши у таємну змову, розпочали два психопати Гітлер і Сталін, розділивши суверенну Польщу у вересні 1939 року. Причини Другої і Третьої світових воєн дуже схожі – міжнародна політика «умиротворення» Гітлера (Мюнхенська зрада Чехословацької республіки 1938 року) і постійні «занепокоєння» та «стурбованість» Заходу, щоб «не злити і не провокувати Путіна», після нападу Росії на Грузію 2008 року, а згодом – анексії Криму і окупації частини Донецької і Луганської областей 2014 року.

Третій світовій війні, розв'язаній Путіним, передувала світова психологічна війна, спровокована кривавим кремлівським карликом у жовтні 2021 року концентрацією на кордоні України понад ста тисяч російських військових, бронетехніки, артилерії, боєприпасів, розгортанням польових шпиталів. За оцінками військових експертів і розвідслужб США і Великої Британії така ситуація свідчила про повну готовність Росії до нападу на Україну.

Світову психологічну війну можна визначити як планомірне використання державами-противниками та їх установами засобів і заходів ідеологічної дезорієнтації (деморалізації) та розкладання свідомості людей і груп людей, зниження їхньої ідейної, політичної, духовної та морально-психічної стійкості, спонукання до негативних дій або бездіяльності населення та особового складу армій інших держав як у воєнний, так і в мирний час, з метою схилення населення і армії до припинення супротиву.

Детальніше про це читайте у статті «Світова психологічна війна, як передвісник розпаду Росії – останньої «імперії зла» на сайті «Український репортер» (12.02.22).

<https://ukrreporter.com.ua/politic/war/svitova-psyhologichna-vijna-yak-peredvisnyk-rozpadu-rosiyi-ostannoyi-imperiyi-zla.html>

Військові, дипломатичні, політичні та інформаційні події, які почали швидкими темпами розвиватися з листопада минулого року навколо України і масово поширюватися закордонними і вітчизняними ЗМІ, з посиланням на розвіддані США, Великої Британії та інших країн про реальну загрозу вторгнення Росії в Україну, я визначив терміном «Світова психологічна війна».

У світове психологічне протистояння з Росією були втягнуті США, Канада, Велика Британія, Польща, Туреччина, Німеччина, Франція, країни Балтії, НАТО, ЄС, в певній мірі Китай та Ізраїль і ведучі світові ЗМІ. З часів закінчення холодної війни, агресії Росії проти Грузії, Сирії, окупації Криму і частини Донбасу не було такої напруженої міжнародної політичної активності провідних країн Великої двадцятки (G-20), як у продовж трьох місяців до широкомасштабного вторгнення Росії в Україну.

Почалися регулярні офіційні візити лідерів цих країн, міністрів, керівників розвідувальних служб, постійні телефонні розмови і відео-конференції між ними, висунення ультиматумів, погрози застосування «пекельних» санкцій однією стороною і тактичної ядерної зброї – іншою, небачене постачання оборонної зброї, воєнної техніки, боєприпасів Україні одними країнами і заборона цих поставок іншими.

Україна перетворилася в епіцентр глобальної геополітики, де буде вирішуватися не лише її майбутнє, а й майбутнє всієї цивілізації та перерозподіл сфер політичного і економічного впливу, про що я попереджав ще в 2017 році у статті «Ми не брати...» (Україна молода, 29.03.2017

<https://www.umoloda.kiev.ua/number/3140/188/110150/>).

Світ все бачив, але мовчав...

Демократичний світ **не відреагував** належним чином на дві війни, розв'язані президентами Росії Єльциним і Путіним проти Чеченської Республіки Ічкерія, яка на законних підставах проголосила незалежність. **Не визнав** її незалежності, як, наприклад, Республіки Косово (яка входила як Автономний край до складу Сербії). Незалежність Косово на сьогодні визнали 114 країн світу (США, Франція, Велика Британія, Італія, Німеччина та інші).

У червні 1991 року Загальнонаціональний конгрес чеченського народу на чолі з генералом Джохаром Дудаєвим (з яким я був знайомий) проголосив незалежність Чеченської Республіки Ічкерії, яка входила до складу Чечено-Інгушської Автономної республіки.

У червні 1991 року чеченський народ на демократичних виборах обрав першого президента Ічкерії Джохара Дудаєв і парламент республіки.

Проголошення незалежності, обрання президента і парламенту Ічкерії відбувалося на підставі чинного на той час законодавства і не було оскаржено чи скасовано урядами або верховними радами СРСР та РРФСР. Таким чином, Чеченська Республіка Ічкерія, відповідно до діючого на той час законодавства, стала законно незалежною суверенною державою і відкрила свої представництва в Афганістані, Азербайджані, Грузії, Литві, Естонії, Туреччині, Катарі та ще приблизно в десяти країнах.

Через подвійні стандарти сильних світу цього Ічкерія не отримала міжнародної підтримки у вигляді визнання її суверенітету і незалежності провідними світовими країнами, зокрема США, Великою Британією, Канадою, Австралією, Японією та

пострадянськими республіками, які стали незалежними державами, а також ООН.

Не визнання світом незалежності Ічкерії та подвійні стандарти у міжнародній політиці і, зокрема, ООН, стало однією з головних причин для військового вторгнення Росії в Чечню 11 грудня 1994 року на підставі указу президента Росії Єльцина про проведення в Чеченській республіці «військової операції з метою деескалації військового конфлікту», а насправді – знищення незалежності Ічкерії. З точки зору міжнародного права це був акт воєнної агресії Росії проти незалежної держави Ічкерія. Російська сторона звинуватила чеченське керівництво на чолі з президентом Дудаєвим в ескалації внутрішнього військового конфлікту (організованого ФСБ і ГРУ), попри постійні пропозиції Дудаєва вести переговорний процес для його врегулювання. Спровоковане ФСБ загострення конфлікту Єльцин використав як привід для введення військ в Чечню. Окрім того новостворена держава Російська Федерація (як правонаступниця СРСР) де-юре не визнавала незалежність Чеченської Республіки Ічкерія і вважала її територію територією в складі РФ.

За наказом президента РФ Єльцина 21 квітня 1996 року спецслужби у взаємодії з авіацією провели операцію і ракетою, випущеної з літака, вбили першого президента Чеченської республіки Ічкерія Джохара Дудаєва.

Чи шкодують сьогодні провідні країни світу з приводу допущеної стратегічної помилки, що не визнали Ічкерію незалежною державою і не прийняли її до складу ООН?

Росія про своє визнання не просила нікого. Не церемонячись, грубо порушуючи Статут ООН, не подаючи заявки для вступу в ООН, в грудні 1991 року РФ самочинно проголосила себе членом ООН і постійним членом Радбезу з правом вето. І всі 166 держав-членів ООН на той час, закривши очі на порушення Росією Статуту ООН, промовчали, ніби води в рот набрали...

Європейські і світові лідери проковтнули воєнну агресію Росії проти суверенної Грузії, яка у серпні 2008 року анексувала 20%

грузинської території і розмістила там свої військові бази. Не прислухалися і до моїх попереджень щодо реалій майбутньої агресії Росії проти України, про що я завчасно попередив восени 2009 року.

Відчуваючи вседозволеність і безкарність, знаючи про енергетичну залежність Європи від Росії, корумпованість європейських чиновників, багато з яких на гачку спецслужб РФ, Путін у лютому 2014 року вчинив агресію проти України – анексував український Крим і окупував частину Донбасу. На воєнну агресію Путіна європейські і світові політики змогли відреагувати лише черговим «занепокоєнням», «стурбованістю», залякуванням «російського ведмедя» «комариними» санкціями та заклинаннями, що «не треба дратувати і сердити Путіна» і «провокувати ядерну Росію».

**«Ми вас поважаємо, любимо,
але зброї не дамо...»**

Колишній в. о. президента України Олександр Турчинов розповів, як у 2014 році Обама і Європа кинули Україну. Про це він сказав, відповідаючи на питання, чи звертався він за допомогою до Барака Обами у 2014 році, і що тодішній президент США йому відповів.

Наведу основні фрагменти промови Олександра Турчинова в американському місті Портленд у лютому 2020 року:

«Ви знаєте, що Україна колись мала ядерну зброю. Росія, Сполучені Штати, Велика Британія виступили гарантами нашої безпеки. Нам сказали, що вам не потрібна ніяка ядерна зброя, ми гарантуємо, що територіальна цілісність України буде назавжди. І один із гарантів напав на нашу державу. Я звернувся до президента Сполучених Штатів Обами і сказав йому, що на нас напали, і нам потрібна ваша допомога. У нас з вами є підписані угоди. І він прислав мені віце-президента Байдена (нині президент США – Авт.) і держсекретаря Керрі, які мені пояснили, що Будапештський меморандум це виключно політична декларація і вона не несе ніяких зобов'язань.

Тобто зброя була реальна, Україна мала третій ядерний потенціал у світі, нам не був страшний ніякий ворог, ніхто б не

посмів напасти на Україну. Але тоді потрібні були кредити, потрібні були ресурси. Ніхто не думав, що прийдеться воювати, і захищати країну. І ми легко відмовилися від зброї, на папірці, які, як виявилось, нічого не варті.

Мені сказали: «Пане президенте Турчинов, ми вас поважаємо, ми вас любимо, і будемо вам допомагати. На дипломатичному рівні».

«І тоді я просив зброю, збройну допомогу. І мені не дали жодного набою. Нам не дали жодного шолому, жодного захисного засобу. Нам не дали навіть одягу»,- заявив Турчинов і додав, що **«ні Європа, ніхто, летальної зброї в Україну не поставляв».**

Турчинов зазначив: «Вони казали: «Ми не хочемо дратувати Путіна, не хочемо дратувати ядерну Росію». А хто її дратував, коли вони напали на Крим? А хто її дратував, коли вони напали на Донбас?,- запитував я у них».

Далі Турчинов розповів: «Коли я об'явив мобілізацію по країні, мені зателефонували з Європи, керівники Німеччини та інших країн, та і пан Керрі мені телефонував і запитували: Навіщо ви провокуєте Росію?».

«Я відповів: «Ми не провокуємо, ми захищаємо свою країну, в нас немає іншого вибору. Мені сказали: «Не провокуйте Росію!». Я подякував за співчуття і поклав трубку», - заявив Турчинов.

Повний текст виступу Олександра Турчинова читайте тут:

<https://prm.ua/ne-dali-zhodnogo-naboyu-turchinov-rozpoviv-yak-obama-vidmoviv-ukrayini-u-dopomozi/>

Міжнародна, політична, юридична і військова імпотентність ООН, ПАРЄ, ОБСЄ, НАТО, керівників країн Великої двадцятки (G-20) дозволила «кремлівському божевільному з ядерною кнопкою» Путіну 24 лютого 2022 року розпочати повномасштабну війну проти України, яку він назвав спеціальною військовою операцією по «демілітаризації і денацифікації України», що триває уже понад сто погрожувати ядерною зброєю.

На гачку спецслужб Росії

Рекомендую президенту США Джо Байдену, прем'єр-міністру Великої Британії Борису Джонсону, їх спецслужбам і керівникам

спецслужб Німеччини, Франції, Італії і Угорщини ознайомитися з моєю публікацією «Ігрища на крові: «Фіговий листок» американських санкцій проти Росії» (Україна молода, 07.02.2018 <https://www.umoloda.kiev.ua/number/3271/180/120326>).

В ній, зокрема, йдеться про політичні ігри президентів Путіна і Трампа, їх "специфічні" контакти і домовленості у зв'язку з російською агресією проти України і збиттям малайзійського пасажирського літака МН17 російськими військовими 17 липня 2014 року.

У статті я виклав фактичні дані, які вказували на те, що президент США Дональд Трамп міг бути завербованим КДБ СРСР ще в молоді роки «на перспективу». Ще тоді я передбачив, що Трамп закінчить свою політичну кар'єру імпічментом. Що і сталося.

Зазначену публікацію я відправив у посольство США в Києві, а також сенаторам і конгресменам США, серед яких є мої друзі і знайомі.

Колишній кадровий офіцер зовнішньої розвідки КДБ СРСР, який свого часу працював в резидентурі в Вашингтоні, Юрій Швець (з ним я добре знайомий з 2002 року) розповів британському виданню The Guardian, що 45-го президента США Дональда Трампа радянські та згодом російські спецслужби вербували в якості "активу" впродовж 40 років.

Видання зазначає, що у книзі Крейга Ангера "Американський компромат" (American Kompromat: How the KGB Cultivated Donald Trump, and Related Tales of Sex, Greed, Power, and Treachery, дата публікації 26 січня 2021 року) йдеться про те, що Трамп вперше потрапив «на радар» КДБ ще 1977 року, коли одружився на чеській моделі Івані Зельнічковській. Тоді його кандидатуру почали опрацьовувати спецслужби тодішньої Чехословаччини під кураторством КДБ СРСР.

За словами Швеця (який має громадянство США), Дональд Трамп був залюбки готовим ретранслювати антизахідну пропаганду.

«Це приклад того, як людей вербують, коли вони ще студенти, а потім вони займають важливі посади. Щось подібне трапилося у випадку з Трампом. Вони досконально вивчили його особистість, розуміли, що він за людина. У КДБ знали, що він надзвичайно вразливий інтелектуально та психологічно, схильний до лестощів», - наголосив Швець.

Обставини вербовки Трампа, з ким із спецслужб Радянського Союзу, а потім Росії він мав зв'язки та як ці матеріали були «злиті» в пресу дивіться на ютубканалі Юрія Швеця (відео №19 і 20 «Як вербували Трампа»: <https://www.youtube.com/watch?v=5vPb5aklcrA>; <https://www.youtube.com/watch?v=fWAnvkiHR3o>).

Чому я привертаю увагу до своєї статті 4-х річної давнини? У зв'язку з проросійською позицією і дивною поведінкою керівників Німеччини (Шольц, попередниця Меркель), Франції (Макрон), Італії (Драгі), Нідерландів (Рютте) і Угорщини (Орбан). Їхня позиція дуже схожа на загравання Трампа з Путіним. Політика цих європейських лідерів і підтримка ними Путіна в різних формах засвідчують, що вони є агентами політичного впливу Кремля і можливо, навіть, агентами спецслужб Росії, завербованих раніше на якомусь серйозному компроматі (як Трамп) або куплених баблом російського «Газпрому» як і багато інших західних політиків.

Відомий політолог Андрій Піонтковський розповів, що російські спецслужби зібрали компрометуючу інформацію на президента Франції Макрона. Через це французький лідер підіграє главі РФ Путіну. При цьому компромат може бути як еротичного, так і корупційного характеру.

За його словами, російські спецслужби мають компромат на кожного французького президента. Макрон у цьому випадку не став винятком. Крім того, Піонтковський зазначив, що за риторикою французького президента можна орієнтовно визначити, коли саме він дізнався про наявність компромату.

Резидент дає вказівки європейській агентурі Меркель і Макрону

«Через місяць після обрання Макрона президентом був візит Путіна до Франції (29 травня 2017 року – Авт.). На галявині перед Єлисейським палацом була пресконференція, і на ній Макрон просто по стіні розмазував Путіна, нещадно. Так ніхто і ніколи із західних лідерів із Путіним не розмовляв. І Путін був у такому шоці, що, повернувшись, він взагалі два тижні ні на які заходи не з'являвся. Але через місяць (1 червня 2017 року – Авт.) був економічний саміт у Санкт-Петербурзі, і там, на превеликий подив, всі побачили зовсім іншого Макрона, такого боязкого, що помахує хвостиком у присутності Путіна», – заявив Піонтковський.

Він наголосив, що саме з того періоду Макрон почав обслуговувати Путіна. Це виявилось у його відношенні, зокрема, до Мінських угод. «Йому щось показали. І з того часу він обслуговує Путіна на всю. Ми бачили, як він нав'язував вам кластери в Мінських угодах. І зараз, коли вже нема на кого спертися, Путін йому продиктував стати на чолі ось цієї західної операції, яка буде називатися: «Не треба принижувати Росію». Тому – треба змусити Україну погодитися на якісь вигідні умови путінської Росії, що рятують обличчя Путіна», –

підкреслив Піонтковський (див. відео: https://www.youtube.com/watch?v=XrxQZ_0qjbU).

Нагадаю, нещодавно президент Франції Макрон заявив, що такому кандидату, як Україна, знадобиться «десятиліття», щоб стати членом Євросоюзу. Він запропонував створити ширшу політичну спільноту демократичних держав навколо європейського блоку.

Раніше Макрон вирішив не називати військових злочинів російських окупантів в Україні, скоєних проти мирного населення, геноцидом. Насьогодні сім країн світу визнали злочинні дії Путіна геноцидом українського народу. Більше того, Макрон вважає громадян воюючих країн «братами».

Чим чекіст Путін шантажував Трампа?

У зв'язку з заявою Піонтковського про компромат на Макрона, яким володіє Путін, ще раз повернемося до моєї статті «Ігрища на крові: «Фіговий листок» американських санкцій проти Росії», опублікованій 7 лютого 2018 року. Процитую окремі її фрагменти.

«2 серпня 2017 року президент США Дональд Трамп неохоче підписав прийнятий 27 липня Конгресом закон 3364 «Про протидію супротивникам Америки через санкції» (CAATSA), який передбачає посилення в односторонньому порядку американських санкцій проти Росії, Ірану і Північної Кореї.

Відповідно до статті 241 закону Міністерство фінансів, Державний департамент і Національна розвідка США повинні були підготувати «кремлівську доповідь» і скласти список «фінансової обслуги» Кремля — олігархів, найбільших російських бізнесменів, розміри і джерела їх доходів, активи їхніх родичів, зв'язки з високопоставленими чиновникам Кремля, ділові контакти з іноземними компаніями.

Експерти вважали, що закон буде новою віхою в «юридичному наступі» на Росію, оскільки наслідки для її політичної і бізнесової еліти, які збагатилися за рахунок пограбування російського народу і корупційних зв'язків із режимом Путіна, можуть бути досить серйозними: індивідуальні санкції, замороження фінансових

активів, заборона на в'їзд до США, порушення кримінальних справ за відмивання коштів і арешт цих осіб у разі затримання їх за кордоном...

Якими ж були наївними ці експерти, не знаючи або не розуміючи реалій стосунків між «сильними світу цього» та неписаних правил «великої політики», в основі яких лежать мільярдні прибутки, а не долі цілих народів.

За складання «чорного кремлівського списку» відповідальним був Office of Foreign Assets Control (Управління за контролем іноземних активів) міністерства фінансів США.

Нагадаю, що саме це відомство свого часу включило до списку близьких до президента Путіна олігархів Геннадія Тимченка, Аркадія і Бориса Ротенбергів, Ігоря Сечина, Юрія Ковальчука.

Після підписання закону президент США Трамп ще довго зволікав з оголошенням, коли будуть застосовані санкції проти Росії, а потім заявив, що їх застосують до 29 січня 2018 року, як того вимагає підписаний ним закон. Що виявилось черговим обманом і не лише американців.

Напередодні оголошення «кремлівської доповіді», 27 січня 2018 року, до Вашингтону інкогніто одночасно прибули три керівники спецслужб РФ Олександр Бортніков (ФСБ), Сергій Наришкін (СЗР) та Ігор Коробов (ГРУ), які перебувають під міжнародними санкціями і їм заборонений в'їзд до США.

Впродовж двох днів вони вели таємні переговори з директором ЦРУ Майком Помпео, директором Національної розвідки Даном Коатсоном та іншими посадовими особами США.

Після візиту керівників спецслужб Росії «невідомий високопоставлений чиновник» адміністрації президента Трампа вніс зміни у «кремлівський список», вихолостивши його.

Про це повідомив один із співавторів «кремлівської доповіді», шведський економіст, експерт Атлантичної ради Андерс Ослунд, заявивши, що «оприлюднений зі змінами список є насмішкою над американськими санкціями щодо Росії».

За його словами, початковий варіант «кремлівського списку» містив прізвища російських чиновників та олігархів, які здобули свої статки незаконним шляхом через наближеність до президента РФ Путіна

та за допомогою контактів із Кремлем (60 осіб. — Авт.). Замість цих осіб «невідомий чиновник» вніс до списку імена 114 чиновників з адміністрації президента і уряду Росії, а також 96 російських мільярдерів із списку Forbes. Путін у список внесений не був.

Відкритий «кремлівський список», поданий міністерством фінансів Конгресу США, на думку експертів, є бездумним документом і був пред'явлений лише для того, щоб «фіговим листом» прикрити ганебне veto, яке накладав президент Трамп на список, підготовлений міжнародною відомчою комісією і експертною групою впродовж півроку.

«У серйозність намірів президента Трампа і його адміністрації можна буде повірити лише тоді, коли особисто проти Путіна, Медведєва, їхніх фінансових гаманців та вищого військового командування ЗС РФ будуть застосовані реальні санкції — арештовані їхні та їх дітей закордонні рахунки та нерухомість, вони стануть нев'їзними у демократичні країни світу, їх не запрошуватимуть на міжнародні форуми, а Росію як державу агресора-окупанта виключать з усіх міжнародних організацій, поки вона не звільнить Крим та окуповані території Донбасу і не компенсує збитки, завдані Україні»,- наголосив я у статті понад чотири роки тому (07.02.2018).

Виступаючи в Конгресі 30 січня 2018 року, президент Трамп багато говорив про санкції, які його адміністрація застосовує проти Північної Кореї, Ірану, а також проти Куби і Венесуели, але жодним словом не згадав про Росію і які санкції були і будуть вжиті проти неї, хоча зазначений закон 3364 зобов'язував його це зробити до 29 січня.

Після ознайомлення з «кремлівським списком» і виступу Трампа в Конгресі з'явилися справедливі коментарі, що Трамп «свідомо грає на руку Путіна», що це «саботаж», «дискредитація» і «ганьба» адміністрації Трампа.

Американська спільнота була здивована і шокована такою неякісною роботою нинішньої адміністрації президента Трампа.

Опублікований список американці називають «жартівливим», хоча до першого квітня ще далеко.

Понад 20 конгресменів і сенаторів звернулися до державного секретаря Рекса Тіллерсона з вимогою дати пояснення, чому не введені санкції проти Росії, як того вимагає закон.

Американські сенатори і співробітники розвідок США вважають незрозумілим візит керівників спецслужб Росії за два дні до оголошення «кремлівського списку», за яким так і не відбулося розширення санкцій проти РФ.

Лідер демократів у Сенаті Чак Шумер звинуватив адміністрацію Трампа в нехтуванні Закону «Про протидію супротивникам Америки через санкції», який вимагає накладення санкцій проти Росії, та виступив із вимогою дати роз'яснення цілей і змісту переговорів із керівниками російських спецслужб у Вашингтоні. Колишні працівники розвідслужб США заявили, що присутність одночасно трьох керівників російських спецслужб у Вашингтоні, яким заборонено в'їзд в Америку, коли розслідують можливість втручання Росії в президентські вибори США в 2016 році, є «дуже незвичним».

До того ж в офіційному звіті американської розвідки, опублікованому в січні 2017 року, зазначено, що російські ФСБ і ГРУ контролювали хакерську кампанію, спрямовану на президентські вибори США в 2016 році.

Колишній керівник місії ЦРУ в Москві Стівен Холл зазначив: «Я не можу згадати такого за останні 15 років».

Чим же шантажували Трампа?- запитував я у статті. Виникає мінімум два риторичних запитання.

Перше: чи могли три керівники спецслужб Росії, які перебувають під міжнародними санкціями і яким заборонений в'їзд у США, інкогніто прибути до Америки і вести неофіційні таємні переговори з керівниками ЦРУ, ФБР та високопоставленими особами Державного департаменту без відома і дозволу президента США Дональда Трампа?

Друге: чи міг «невідомий високопоставлений чиновник адміністрації президента США» без доручення або дозволу президента Трампа самотійно внести зміни в «кремлівський список»?

Відповідь на обидва запитання однозначна — ні!

Враховуючи, що президент Трамп із самого початку був проти закону 3364, який змушений був підписати лише тому, що за нього майже одноголосно проголосували Конгрес і Сенат, а також таємний візит у США напередодні опублікування «кремлівської доповіді» керівників російських спецслужб, що, можливо, і відіграв вирішальну роль, можна зробити наступний висновок.

Президенту Трампу через керівників спецслужб Росії були передані від президента Путіна якісь « особливі побажання» і досить «впливові» на Трампа матеріали.

І він, порушуючи зазначений закон, вимушений був особисто або за його дорученням «невідомий високопоставлений чиновник його адміністрації» вжити заходів, у результаті яких не відбулося оприлюднення оригінального «кремлівського списку», зміненого в останні хвилини 29 січня 2018 року, про що заявив співавтор «кремлівської доповіді» Андерс Ослунд.

Порівняльний аналіз виступів президента Трампа в Конгресі й міністра фінансів Стівена Мнучина в банківському комітеті Сенату та коментарів експертів і осіб, наближених до адміністрацій президентів Трампа і Путіна, а також отримана мною конфіденційна інформація дають підстави стверджувати, що між Трампом і Путіним досягнуті певні домовленості для торгів з урахуванням того, що Путін через місяць вибере себе знову президентом на шість років, а Трампу ще потрібно буде добути свій перший президентський термін у ситуації, коли звучать заяви про його імпічмент. Так і трапилося – Трамп був першим президентом США, якому двічі оголошували імпічмент.

Є ще й третє запитання: чи спілкувалися керівники ФСБ, СЗР і ГРУ Росії із самим Трампом або з його помічниками, радниками, і які матеріали та побажання від Путіна вони передали Трампу, що так вплинули на нього при прийнятті рішення по «кремлівській доповіді»?

Сьогодні відповідь на це запитання є. Її дали видання The Guardian, письменник і журналіст-розслідувач Крейг Ангер у книзі «Американський компромат» (2021 р.) і експерт КДБ СРСР Юрій Швець – президенту США Трампу були передані фотокопії документів про його вербовку КДБ, зв'язки з російською мафією і тісну співпрацю Трампа зі спецслужбами СРСР, а потім – РФ.

В статі я зазначив, що час також покаже, хто кого переграє — чекіст Путін чи телеведучий і бізнесмен Трамп.

Подібна гра вже була в минулому столітті. Між двома психопатами Сталіном і Гітлером та європейськими лідерами. Чим це закінчилося, також відомо — Другою світовою війною, в якій брала участь 61 країна (воєнні дії відбувалися на територіях 40 країн), що призвело до понад 71 мільйона людських жертв, із них — 46,7 мільйона мирних жителів.

Така ж гра велася і навколо питання про створення Міжнародного трибуналу для притягнення до відповідальності осіб, винних у збитті малайзійського літака і загибелі 298 людей, у тому числі — 80 дітей. На моє глибоке переконання, це питання потрібно було ставити в ООН відразу після знищення літака, а не через рік. Зволікання у створенні міжнародного трибуналу свідчить, що «сильні світу цього» у своїй діяльності керувалися не принципом справедливого покарання злочинців, а своїми геополітичними і бізнесовими інтересами.

Міжнародний трибунал не був створений не лише через накладення вето Росією, а також через загравання провідних лідерів світу з Путіним.

Через це вищі військові керівники Росії, винні у знищенні літака і загибелі майже трьохсот людей, до цього часу не те що не покарані, їм не висунута навіть підозра (звинувачення) у вчиненні злочину.

Ось так «сильні світу цього» ведуть закулісну «велику геополітику» на крові українців і пасажирів малайзійського літака, вбитих Кремлем на чолі з кривавим Путіним, якого справедливо називають Гітлером-Сталіном XXI сторіччя.

Світові лідери продовжують загравати з Путіним і мати з ним справи, заробляючи мільярдні статки на людській крові, забуваючи, до чого призводять подібні ігрища і загравання».

Так завершувалася моя стаття «Ігрища на крові: «Фіговий листок» американських санкцій проти Росії», опублікована 7 лютого 2018 року.

Що змінилося з того часу? Почалася повномасштабна воєнна агресія Росії проти України, яка триває 4-й місяць, а сита гнила корумпована стара Європа продовжує співпрацювати з міжнародним терористом воєнним злочинцем Путіним, у якого руки по лікті в крові. Для макронів, шольців, орбанів і їм подібним криваві гроші не пахнуть...

Співучасники злочинів Путіна

Згідно інформації, яку мені вдалося отримати з офіційного сайту Кремля (на сьогодні вона видалена), Путін 17 липня 2014 року, після збиття малайзійського Боїнга рейсу МН17 в пожежному порядку провів телефонні розмови.

Зокрема він говорив о 20:40 з канцлером ФРН Ангелою Меркель, о 22:15 – з прем'єр-міністром Великої Британії Девідом Камероном, о 23:00 – з прем'єр-міністром Нідерландів Марком Рютте і о 01:10 – з президентом Франції Франсуа Олландом. Він навішав їм локшини на вуха і перевів стрілки відповідальності за збитий літак МН17 на Україну, стверджуючи, що його знищив «український винищувач».

Розповім про роль президентів Путіна і Обами у спільному приховуванні доказів злочину, затягуванні створення Міжнародного трибуналу, а також чому Путін за власною ініціативою, завчасно (за пару днів) замовив телефонну розмову з Обамою на день збиття малайзійського «Боїнга» (17 липня), про що вони говорили і до чого домовилися.

Після розмови з Путіним, який повідомив Обамі, що авіалайнер МН17 збив «ймовірніше за все український винищувач», президент США дав доручення з'ясувати чи є серед загиблих американці. Довідавшись, що є лише один, Обама пристав на пропозиції Путіна: не робити офіційних заяв хто збив літак, а давати дозовану невизначену інформацію, утаємничити від журналістів повідомлення розвідок про обставини знищення «Боїнга», не вносити на розгляд Ради Безпеки ООН проєкт резолюції про створення Міжнародного трибуналу, дочекатися поки Росія, як обіцяв Путін, завершить своє розслідування і його результати направить адміністрації президента США для уточнення спільної позиції.

Відповідно до чинного кримінального законодавства США, Нідерландів і України (ст.27 КК), така поведінка президента США Барака Обами має ознаки «пособника» вчинення терористичного акту у вигляді «приховування слідів злочину» або «сприяння приховуванню злочину». За таких обставин він повинен бути допитаний слідчими Міжнародної слідчої групи, Генеральним прокурором Нідерландів і понести покарання, визначене судом.

Професор з питань національної безпеки в американському військово-морському коледжі, аналітик розвідки і офіцер контррозвідки Агентства національної безпеки США Джон Шиндлер стверджує, що розвідка США наступного дня надала президентові Бараку Обамі докази (фотознімки супутників, відео пересування «Бука», дані аудіорозвідки SIGINT, висновки експертів) вини Росії і причетності 53-ї зенітно-ракетної бригади ППО Збройних сил РФ до збиття літака МН17. Проте в адміністрації Обами вирішили не обнародувати цих доказів, наголосив Шиндлер.

«Як підтвердили мені три офіцери розвідки, Вашингтон мав інформацію про збиття МН17, у тому числі і дані SIGINT, що не викликало жодних сумнівів про те, що російські військові 53-ї ракетної бригади протиповітряної оборони, знищили лайнер. Тим не менш, адміністрація Обама вирішила сховати цю новину», - розповів Шиндлер у травні 2018 року.

Він навів приклад, коли в 1983 році радянський винищувач збив літак корейських авіаліній (загинуло 269 людей). Москва не визнавала своєї вини, як зараз це робить Путін. Тоді президент США Рональд Рейган виступив із заявою, у якій звинуватив Радянський Союз, а потім, під час засідання Ради безпеки ООН представник США пред'явив дані аудіорозвідки, які змусили СРСР зізнатися у знищенні корейського літака.

Джон Шиндлер зауважив, що «президент Обама міг зробити те ж саме в 2014 році, на другий-третій день після збиття малайзійського «Боїнга», але він відмовився».

«Це лише один з прикладів небажання адміністрації Обама йти на конфлікт з Путіним і його режимом під час посилення його злочинної діяльності. Відмовившись виступити проти російської агресії, президент Обама заохочував її – кульмінацією стало безпосереднє втручання Кремля у наші вибори 2016 року, з доленосними наслідками, з якими ми сьогодні живемо», - підкреслив Шиндлер.

Російський експерт з питань безпеки і кризових ситуацій, офіцер зовнішньої розвідки КДБ СРСР Федір Яковлев заявив: «Питання ефективності розслідування знищення «Боїнга» МН17 знаходиться більше в політичній сфері, ніж в юридичній або технічній, і тому без вирішення політичної складової, яка може бути вирішена виключно в діалозі між президентами США і РФ, на закінчення розслідування розраховуватися не приходиться. Упродовж чотирьох років замість справжнього розслідування була його імітація, брехня та цинічна маніпуляція почуттів рідних загиблих».

23 квітня 2014 року, після анексії Криму Росією та початку війни на сході України, на веб-сайті Білого Дому була створена петиція до

президента США Барака Обами про визначення Росії – державою спонсором тероризму. За відведений на збір електронних підписів час (впродовж одного місяця), петиція збрала 105684 підписів з усього світу з необхідних ста тисяч для прийняття рішення.

5 грудня 2014 року Білий Дім оприлюднив свою відповідь (рішення президента Обами) на петицію, що Росія спонсором тероризму визнана не була.

На мою думку, це є ще одним доказом підтримки Обамою злочинного режиму Путіна і що президент США Обама був «пособником» у вигляді «приховування слідів злочину» або «сприяння приховуванню злочину» – збиття російським «Буком» пасажирського літака МН17.

Детально про це у моїй статті «МН17: момент істини. Як Путін і Обама приховували сліди злочину» (11.03.2020)

<https://ukrreporter.com.ua/ua/mn17-moment-istyny-yak-putin-i-obama-pryhovuvaly-slidy-zlochynu.html>

«Трамپ розцілював дупу Путіна...»

У липні 2018 року австралієць Ентоні Маслін, який з дружиною втратив трьох дітей в малайзійському літаку рейсу МН17 в небі над Донбасом, написав відкритого листа президенту США Дональду Трампу. Це сталося після того, як господар Білого дому зустрівся і провів спільну прес-конференцію з президентом Росії Путіним у Гельсінкі 17 липня 2018-го.

У листі зазначено: «Містер Трамп, ви винайшли термін і багато говорили про «фейкові новини». Але давайте спробуємо поговорити про те, що не є фейком. Давайте назвемо це незаперечними фактами. Вам не потрібно нічого шукати; незаперечне означає щось, що неможливо заперечувати або спростовувати.

Пасажирський літак рейсу МН17 було збито – вбито 298 невинних людей – це незаперечний факт. Літак збили російською ракетою – це незаперечний факт. Це вбило трьох наших прекрасних діточок і

їх дідуся, це зруйнувало наше життя і багато інших життів – це незаперечний факт.

Це сталося чотири роки тому (лист написаний наприкінці липня 2018 року. – Авт.) – це незаперечний факт. Це зробила людина (Путін), чию дупу ви тільки що розцілювали: той, хто продовжує брехати про цю трагедію – це також незаперечний факт.

Те, що я відчуваю до вас обох – це не гнів, це щось набагато гірше. Це жалість. У вас немає співчуття до ближнього, і ви явно не маєте поняття, що таке любов. У вас немає нічого цього», - йдеться у тексті листа Ентоні Масліна, до якого він додав фото своїх загиблих дітей (лист і фото Маслін опублікував на своїй сторінці у Фейсбуці).

Діти Ентоні Масліна: Мо, Отіс, Еві – разом із
дідусем Ніком Норрісом були вбиті Путіним

Бездушний вбивця і бандит

Як тут не згадати інтерв'ю журналу «NewYorker» віце-президента США (нині президент) Джо Байдена, який розповів про свій візит до прем'єр-міністра Росії Путіна в 2011 році. «Я сказав йому: «Пане прем'єр-міністре, я дивлюся вам в очі і мені здається, що у вас немає душі». Він поглянув на мене, посміхнувся і відповів: «Ми з вами розуміємо один одного», — зауважив Байден.

У грудні 2017 року британська розвідка MI6 у доповіді Комітету з розвідки і безпеки парламенту Великої Британії повідомила, що Росія веде масовану інформаційну і пропагандистську війну, щоб переконати світ у тому, що вона не несе відповідальності за збиття літака рейсу MH17. «Це абсолютна неправда: ми знаємо і не маємо ніякого сумніву, що російські військові надали і згодом вивезли назад ракетну пускову установку «Бук», з якої було збито малайзійський пасажирський лайнер», - зазначається у доповіді MI6.

Після зустрічі з Путіним в Гельсінкі американські ЗМІ піддали жорсткій критиці Трамп.

Наприклад, провідна газета NewYorkTimes у редакційній статті «Чому Дональд Трамп не говорив від імені Америки?» видання заявило: «Президент ліг біля ніг Путіна». Газета також відзначає, що Трамп без вагань проголошує ЄС «ворогом», а коли опиняється поряд з Путіним вдається до «улесливості».

Господар і лакей

Заяви Трампа, який фактично сприйняв на віру слова Путіна про те, що Росія не втручалася у вибори 2016 року, викликали осуд і серед опонентів в Демократичній Партії, і в таборі республіканців, повідомляє інша впливова американська газета Washington Post.

Проти президента Трампа виступили навіть ті, хто були його традиційними союзниками.

«Президент повинен визнати, що Росія не є нашим союзником,- цитує Washington Post спікера Палати Представників Пола Раяна. – Сполучені Штати повинні зосередити свою увагу на тому, щоб притягти Росію до відповідальності і покласти край її зловмисним нападам на демократію».

Сенатори-республіканці теж не забарилися із критикою президента. Джефф Флейк з Арізони назвав у Twitter поведінку Трампа «ганебною», а сенатор Ліндсі Грем заявив, що зустріч президентів США та Росії стала «втраченою можливістю».

Не менш жорсткою була реакція лідера більшості в Сенаті США Мітча Мак Коннелла. «Я вже неодноразово говорив, росіяни не є нашими друзями, і я цілком погоджуюся з оцінками нашої розвідувальної спільноти», - цитує його Washington Post.

Конгресмен США Чарлі Кент наголосив, що «звіт міжнародних слідчих повинен посилити нашу наполегливість зберегти жорсткі

санкції проти Росії, поки та не змінить свою поведінку у Східній Європі».

Так де ж те «посилення санкцій проти Росії», які повинні були застосовані до неї в односторонньому порядку до 29 січня 2018 року, як того вимагав підписаний Трампом 2 серпня 2017 року закон 3364 «Про протидію супротивникам Америки через санкції» і які він обіцяв особисто?,- запитував я у статті.

У листопаді 2018 року родичі жертв рейсу МН17 звернулися до президента США Трампа з проханням переконати Путіна «розкаятися» та надати повну і достовірну інформацію про обставини збиття пасажирського лайнера. У листі рідні загиблих називають позицію Москви «спробою приховати правду про те, що трапилося» і проводять паралель з тим, як влада Саудівської Аравії приховувала правду про вбивство журналіста Джамаала Хашоггі.

Звертаючись до американського глави держави, вони вказують, що Трамп назвав вбивство Хашоггі «одним із найгірших приховувань в історії приховувань» і наголошують, що у випадку з МН17 йдеться про життя 298 безвинно загиблих людей.

Поділяючи правдиву і принципову позицію австралійця Ентоні Масліна, зауважу, що поведінка Трампа не змінилася щодо Путіна.

Незважаючи на результати міжнародного розслідування, оголошених 19 червня 2019 року, Трамп як і решта лідерів країн Великої двадцятки (G-20) продовжують тиснути руку кривавому карлику, улесливо заглядають йому в очі і, говорячи словами Масліна, «розцілюють дупу Путіна».

Міністр закордонних справ Росії Лавров радіє «позі» Трампа, який «хоче в усьому розібратися в Україні та зрозуміти, хто і як себе веде» і вважає це «великим зрушенням» у відносинах РФ і США.

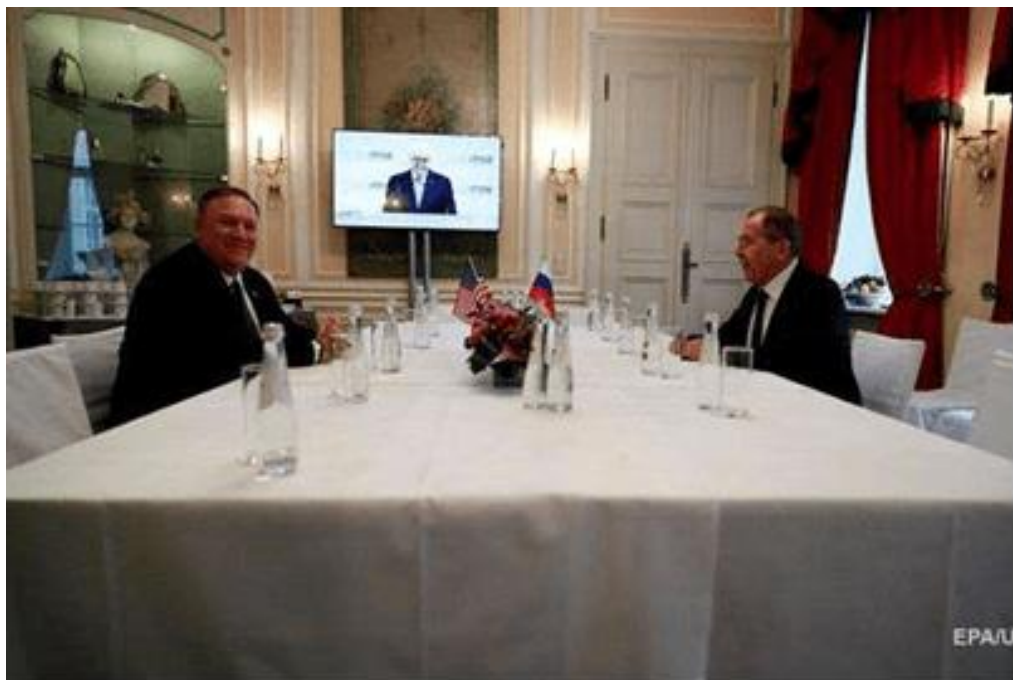
Білий дім повідомив, що Трамп та Путін діють «в інтересах обох держав».

Нагадаю, що торік (2020) Трамп заморозив військову допомогу для України на 391 млн доларів і стримував понад рік щонайменше

шість комерційних замовлень на поставку зброї і набоїв від американських компаній, за які Україна заплатила 30 млн доларів.

У травні 2019 року державний секретар США Майк Помпео на зустрічі з міністром закордонних справ Росії Лавровим в Сочі заявив, що президент США Трамп «прихильний покращенню відносин із Росією». У відповідь Лавров зазначив: «Важливою передумовою успіху наших зусиль є відновлення довірчого діалогу на різних рівнях – від найвищого до робочого, і те, що ми зустрічаємося за останні два тижні вже другий раз, вселяє певний оптимізм».

Звертаю увагу, що Державний департамент США намагався приховати зустріч Помпео і Лаврова, яка відбулася 16 лютого 2020 року під час Мюнхенської конференції з питань безпеки в окремому конференц залі в готелі Bayerischer Hof. Але журналісти дізналися про цю зустріч і написали про неї. Речниця МЗС РФ Захарова вимушена була підтвердити факт зустрічі.

Помпео і Лавров під час «таємної» зустрічі в Мюнхені

Зауважу, обидві сторони відмовилися розкрити деталі їх зустрічі.

23 лютого 2020 року Трамп вчергове «прогнувся» перед Путіним і заявив, що «йому хотілося б, щоб Україна і Росія порозумілися між собою і було б чудово, якби вони досягли згоди». Правда президент США не сказав якою саме ціною Україна повинна «порозумітися» з агресором і окупантом та якої досягти ним «згоди».

Президент США Трамп, мабуть, забув застереження сенатора Джона Маккейна, який після воєнної агресії Росії проти України неодноразово наголошував: «З Путіним потрібно говорити саме з позиції сили, як це робив президент Рональд Рейган».

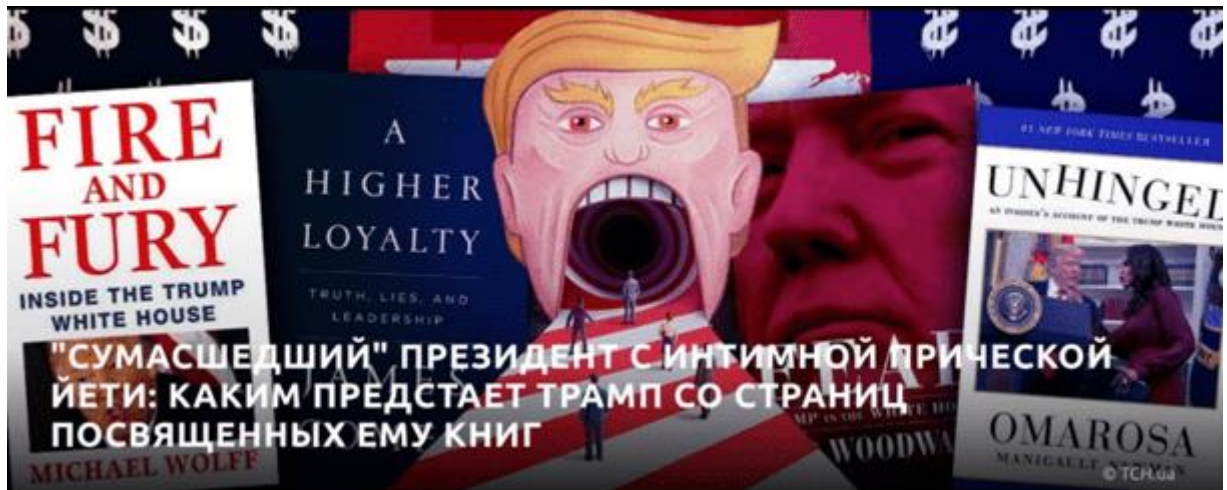
Представник Держдепартаменту США, на правах анонімності, сказав журналістам: «Коли ми обговорюємо нашу політику щодо Росії, ми мусимо виходити з того, що відверто визнати: Росія здійснила на світовій сцені низку агресивних і дестабілізуючих дій».

На початку лютого 2020 року Трамп доручив послу США в Росії Джону Саллівану зробити все можливе, щоб поліпшити відносини між Москвою і Вашингтоном.

Посол США заявив, що мета його роботи – зупинити спад у відносинах і поліпшити їх. «Ми не можемо чекати виборів у США у листопаді цього року або якихось інших політичних подій. Спільна робота Сполучених Штатів і Росії – це сьогодні абсолютна необхідність і має пріоритетне завдання», - наголосив Джон Салліван.

Британський посол у США **Кім Даррок** у своєму дипломатичному листуванні називав Трампа «невмілим» і «некомпетентним» і попередив свій уряд, що «кар'єра Трампа може закінчитися ганьбою» (так і сталося – двома імпічментами – Авт.).

Про риси характеру президента США Дональда Трампа, його психологічний портрет, психіку, моральні якості, різноманітні вади, якими словами його називають (обзивають) ті, хто добре і давно його знає можна познайомитися в книгах, яких лише у 2018 році було видано п'ять (див. [TYT](#)).

У лютому 2018 року президент США Трамп особисто закликав заблокувати публікацію книги свого колишнього радника з питань національної безпеки Джона Болтона. Крім того Трамп заявив, що «книга Болтона, яка оповідає про його діяльність в Білому домі, не повинна бути видана до виборів, які відбудуться в країні в листопаді».

Детально про вище сказане в моїй статті «МН17: чому Трамп боїться кривавого карлика? (13.03.2020).

<https://ukrreporter.com.ua/ua/chomu-tramp-boyitsya-kryvavogo-karlyka.html>

Європейські іуди

Восьмий рік сильні світу цього ведуть шахову геополітичну гру – бути чи не бути Путіну і його оточенню у міжнародній в'язниці за знищення малайзійського літака і вбивство 298 людей. Через ці торги міжнародні злочинці до цього часу не покарані.

Нідерландський фонд Stichting Vliegramp МН17 (Авіакатастрофа МН17), який представляє велику групу родичів жертв загиблих, вимагав не допустити повернення делегації Росії в ПАРЕ і просив Раду Європи провести на сесії ПАРЕ 24-26 червня 2019 року термінові дебати по зареєстрованому запиту під назвою «Зобов'язання притягнути до відповідальності тих, хто збив МН17».

«Росія не може просто взяти і отримати право голосування у Раді Європи. Це можливо тільки за умови і наявності сильних гарантій того, що Росія буде співпрацювати у розслідуванні катастрофи МН17», - йдеться у листі на адресу ПАРЄ. У Фонді наголосили, що Росія останні п'ять років не співпрацює зі слідством щодо катастрофи МН17, а також ігнорує резолюцію Ради безпеки ООН, яка вимагає повної співпраці, відкритості та притягнення до відповідальності осіб, винних у знищенні літака.

«Крім того, Росія поширювала дезінформацію щодо авіакатастрофи і не продемонструвала відповідальності і співчуття», - наголошують родичі загиблих МН17.

Проте питання про термінові дебати було двічі відхилене. Спершу проти нього проголосувало Бюро ПАРЄ – керівний орган асамблеї.

На вимогу групи депутатів питання винесли на розгляд сесії ПАРЄ, але воно також було провалене. Щодо дебатів про рейс МН17, у знищенні якого звинувачують Росію, голоси серед тих, хто взяв участь у голосуванні, розподілися так: 52 «за» і 86 «проти».

Більш того, опівночі 26 червня 2019 року сесія ПАРЄ ухвалила рішення про підтвердження повноважень делегації РФ без обмежень, без виконання Росією будь-яких міжнародних зобов'язань, незважаючи на порушення принципів Ради Європи.

За повернення держави-агресора, держави-терориста, держави-вбивці понад 13 тисяч українців, десятків тисяч сирійців, 298 людей з 18 країн світу, які були на борту рейсу МН17, проголосували (продалися як Іуда Іскаріотський за 30 срібняків – у юдеїв це була символічна ціна раба) 118 новітніх європейських іуд іскаріотських.

У повному складі цю ганебну аморальну цинічну резолюцію, підтримали іуди делегацій з Франції, Італії, Іспанії, Португалії, Норвегії, Австрії, Словаччини, Туреччини, Ісландії, Кіпру й Азербайджану.

За повернення Росії в ПАРЄ проголосувала також частина іуд з Німеччини, Швейцарії, Молдови, Чехії, Вірменії.

Не дивуйтеся, але 5 із 7 представників від парламенту Нідерландів проголосували також за повернення делегації Росії без будь-яких обмежень до ПАРЄ (проти проголосували депутати Петра Стієнен і Пітер Омцігт). І це попри те, що серед загиблих пасажирів літака було найбільше їхніх співвітчизників (193 особи).

Цим голосуванням депутати-іуди під специфічним впливом Росії зрадили навіть пам'ять загиблих і рідних жертв трагедії, які у своєму листі до Парламентської Асамблеї вимагали не допустити повернення Росії з правом голосу в ПАРЄ.

Загалом же, в політичних колах Нідерландів голосування нідерландської парламентської делегації в ПАРЄ з цього питання майже не обговорювалося і жодних акцій чи протестів громадянського суспільства не було. Лише декілька газет вийшли з обурливими заголовками з приводу зазначеного голосування на

кшталт: «Повернення Росії до Ради Європи неможливо пояснити», «Повернення права голосу Росії суперечить інтересам Нідерландів».

Зауважу, що питання про повноправне повернення Росії – держави агресора в ПАРЕ було вирішене Путіним, Меркель і Макроном без участі України приблизно за місяць до початку сесії Парламентської асамблеї, як в 1938 році лідери Німеччини, Франції, Великобританії та Італії вирішили долю Чехії також без її участі.

Світові лідери продовжують загравати з кривавим Путіним, мати з ним справи, заробляючи мільярдні статки на людській крові, забуваючи до чого призводять подібні ігрища і загравання.

Ще раз нагадаю: у минулому сторіччі поступки психопату Гітлеру призвели до Другої світової війни, в якій брали участь 61 країна світу (воєнні дії велися на території 40 країн), що призвело до понад 71 мільйона людських жертв, із них – майже 47 мільйонів мирних жителів.

У лютому 2017 року, виступаючи в Сенаті США, сенатор Джон Маккейн заявив: «Усі знають, що Путін є вбивцею. Він м'ясник і головоріз». Під час промови Маккейн перерахував загиблих політичних опонентів Путіна, а також російських журналістів і військових, у вбивстві яких обгрунтовано звинувачують президента Росії.

Колишній віце-прем'єр-міністр РФ Михайло Полторанін прямо звинуватив Путіна в організації вбивства 3 липня 1998 року голови Всеросійського руху на підтримку армії, депутата Державної Думи генерала Льва Рохліна, який готував усунення Єльцина з поста президента Росії. Після вбивства Єльцин у «пожежному порядку» призначив Путіна директором ФСБ, а через рік оголосив його своїм «наступником».

Після захоплення Криму Полторанін заявив: «Росія йде до фашизму».

Додам, що за понад 20 років перебування Путіна при владі у Росії здійснено вбивства понад 250 журналістів і правозахисників,

більшість з яких кваліфіковані як «замовні політичні вбивства». Серед них, які жорстко критикували політичну і злочинну діяльність Путіна. Наприклад, Галина Старовойтова, Павло Хлебніков, Анна Політковська, Наталія Естемірова, Артем Боровик та інші.

Черговий старець-маразматик

У травні 2019 року 93-річний прем'єр-міністр Малайзії Махатхир Мохамад заявив: «Вони звинувачують Росію. Але де докази? Ми знаємо, що ракета, яка збила літак, була російської моделі. Але її могли виробити й в Україні. Потрібні тверді докази, щоб показати, що постріл здійснили росіяни. Це могли бути бойовики в Україні чи український уряд. Тому що у них є такі ж ракети. Не думаю, що Росія з таким високим рівнем дисципліни відповідальна за запуск ракети».

Він також розкритикував висновки Міжнародної слідчої групи (МСГ) щодо причетності Росії у знищенні пасажирського літака, які були оголошені на брифінгу в Гаазі 19 червня 2019 року.

«Ми дуже незадоволені як ходом розслідування, так і зібраними доказами, тому що з самого початку це було політичне питання про те, як звинуватити Росію у злочині. Вони відразу сказали, що це Росія. А тепер кажуть, що у них є докази. Нам дуже важко прийняти це», - заявив малайзійський прем'єр-міністр.

Через похилий свій вік Мохамад, мабуть, забув, що до складу МСГ входить представник Малайзії, підпис якого стоїть під оприлюдненими висновками.

Заява Мохамада повністю співпадає (як під копірку) з позицією Путіна щодо знищення літака МН17, який 20 червня 2019 року зауважив: «Те, що ми бачили, і те, що представлено в якості доказів провини Росії, нас абсолютно не влаштовує, там немає ніяких доказів. Всі висновки в доповідях ні про що не говорять».

Родичі загиблих рейсу МН17 з Малайзії були шоковані такою заявою свого прем'єра, який «ігнорує факти й інтереси родичів 43-х жертв своєї країни» та висловлює сумніви щодо причетності Росії

до трагедії МН17. Такі заяви «викликають жах і горе», - зазначено в опублікованому ними листі.

Уряд Нідерландів зажадав роз'яснень від прем'єр-міністра Малайзії з приводу його заяв. Адже на відміну від нього, його попередник Наджіб Разак повністю визнавав результати розслідування МСГ, оголошені у вересні 2016 року і травні 2018 року, займав активну позицію щодо встановлення винних у збитті літака МН17 та створення міжнародного трибуналу для їх покарання.

Позиція прем'єра Малайзії зрозуміла. Тут і наміри купити у Росії по дуже вигідній ціні нові винищувачі та учбові бойові літаки Як-130, які з 2014 року виготовляють як кустарний ширвжиток.

ВПС Малайзії напряму зав'язані на ВПК РФ та її Су-30 і МіГ-29, на озброєнні Малайзії знаходиться 28 російських винищувачів (18 – Су-30 і 10 – МіГ-29), із яких лише 4 в бойовій готовності.

У листопаді 2018 року на саміті Росія – Асоціація держав Південно-Східної Азії, який проходив в Сінгапурі, відбулася чергова зустріч Путіна з Мохамадом, якому Путін нагадав: «Ще в 2003 році я вручав вам орден Дружби, перебуваючи у вашій країні». Під час переговорів Мохамад звернувся до Путіна з проханням відремонтувати й взяти на технічне обслуговування військові літаки, закуплені в Росії. Вони також обговорили питання поставки нових російських винищувачів на вигідних для Малайзії умовах.

Після цих переговорів прем'єр Малайзії Мохамад і почав співати по нотах Путіна, відбілюючи Росію від причетності до знищення малайзійського літака.

А може особистий корисливий інтерес на кістках жертв трагедії і інтересів цілої країни став більш важливішим для Мохамادا?

Тоді це пахне не лише великими російськими грошима, які не раз викликали корупційні скандали з топ посадовцями Малайзії, а й державною зрадою. Смертна кара в Малайзії ще не скасована...

24 лютого 2020 року прем'єр-міністр Мохамад подав у відставку.

Таємні зустрічі та «чутливі, делікатні» переговори

У травні 2018 року уряди Австралії і Нідерландів офіційно визнали Росію державою, відповідальною за збиття малайзійського літака. Як заявив міністр закордонних справ Нідерландів Стеф Блок: «Дві наші країни прийняли рішення покласти на Росію відповідальність по міжнародному праву за її роль у збитті літака рейсу МН17».

«Притягнення держави до відповідальності – це складний юридичний процес і є декілька способів зробити це. Нідерланди і Австралія сьогодні рекомендують Росії вступити в переговорний процес, щоб знайти рішення, яке відновить справедливість після жахливих страждань і збитків через знищення літака рейсу МН17. Ми також просимо Росію запропонувати компенсацію жертвам катастрофи», - пояснив Блок.

На початку березня 2019 року відбувся перший тур таємних переговорів між дипломатами Нідерландів, Австралії і Росії з питання «державної відповідальності РФ за збиття МН17», що підтвердив міністр іноземних справ Австралії Меріс Пейн. Але ми не можемо розкривати зміст переговорного процесу, оскільки конфіденційність тут життєво важлива, - наголосили обидва міністри.

28 червня 2019 року прем'єр-міністр Нідерландів Марк Рютте на полях червневого саміту «Групи двадцятки» (G20) в японському місті Осака провів таємні переговори з Путіним з питання знищення літака рейсу МН17 і загибелі 193 нідерландців, які були на його борту.

Зустріч Рютте і Путіна під час
саміту G20 в м. Осака (Японія)

Коли ж про це стало відомо, Рютте відмовився повідомити деталі переговорів: «Я нічого не можу сказати з цього приводу. Обговорення повинно бути конфіденційним, у тому числі із-за надзвичайно високої делікатності теми. Дуже важливо використати будь-яку можливість говорити з російським керівництвом про МН17».

Він також не сказав, як реагував Путін на «делікатність теми». «Можу лише сказати, що я говорив в цій розмові. Я ніколи не можу сказати, що відповів мій співрозмовник через конфіденційність, а також тому, що було б неправильно, якби я говорив від його імені», - наголосив Рютте.

За моєю інформацією «конфіденційність, чутливість, делікатність» розмови Рютте і Путіна та дипломатичних переговорів між трьома країнами (як і питання щодо сум компенсації жертвам) полягала в тому, що Путін боїться офіційного (на урядовому рівні) або судового визнання кремлівського режиму спонсором тероризму і добивається різними способами, щоб цього не сталося.

Прессекретар президента РФ Дмитро Пєсков підтвердив цю зустріч: вона була короткою, в кулуарах. За словами Пєскова, президент

Путін заявив прем'єр-міністру Нідерландів Марку Рютте, що Росія не визнає результати розслідування катастрофи літака рейсу МН17.

Нагадую: 15 грудня 1997 року ГА ООН прийняла Міжнародну конвенцію про боротьбу з фінансуванням тероризму (Документ А/54/615).

Відповідно до офіційної позиції Державного департаменту США, державами – спонсори тероризму – це держави, які надають підтримку актам міжнародного тероризму.

Складання списку таких держав почалося 29 грудня 1979 року. До нього були включені Лівія, Ірак, південний Ємен і Сирія.

Станом на 20 листопада 2017 року у списку – КНДР, Іран, Судан і Сирія.

19 квітня 2018 року сенатор-республіканець Корі Гарднер направив вимоги до Державного департаменту США – внести до цього списку Росію у зв'язку з отруєнням Сергія Скрипаля.

12 червня 2018 року Україна звернулася до Міжнародного суду ООН із позовом про визнання РФ спонсором тероризму. Включення до списку спричиняє дуже жорсткі економічні і політичні санкції з боку США і її союзників.

Сценарій Кремля

Міжнародні експерти однозначно зазначають, що «Кремль намагається зупинити час, затягуючи розслідування та сподівається, що коли-небудь інші країни втратять зацікавленість до цього питання. Або ж розвиток геополітичної ситуації в інших регіонах світу відволіче їх увагу. І поки що ця стратегія Росії працює. Москва і Путін хочуть заплутати міжнародне співтовариство і росіян, продукуючи велику кількість версій (навіть абсурдних) щодо збиття малайзійського «Боїнга 777».

Наприклад, російський професор, політичний аналітик Валерій Соловей вважає, що строки розслідування затягуються навмисно:

«Захід з самого початку був зацікавлений к тому, щоб не доводити справу до кінця. Зараз ми бачимо, що відповідальність за збитий літак МН17 розмивається. Насправді ж, упродовж декількох днів після цієї трагічної катастрофи все було відомо: були дані об'єктивного контролю, які знаходяться в руках американців. Їм не дали ходу тому, що від них почали б вимагати рішучих кроків. А в цьому ніхто не зацікавлений, окрім рідних загиблих і України». Мені відомо, як Путін через свої агентурні позиції, дипломатичні канали та ЗМІ в Західній Європі чинить тиск на політичне керівництво Нідерландів, щоб якомога довше затягувати розслідування справи і розгляд її в суді з метою ввести в оману світ, нібито Росія не причетна до збиття літака.

Детальніше читайте в статті **«МН17: роль сильних світу цього та європейських іуд у справі збиття Боїнга (16.03.2020)»**

<https://ukrreporter.com.ua/politic/mn17-rol-sylnyh-svitu-tsogo-ta-yeuropejskyh-iud-u-spravi-zbyttya-boyinga.html>

Путінські презервативи або провокації під чужим прапором

Через чотири роки після збиття російським військовим екіпажом «Бука» малайзійського пасажирського літака МН17 Путін голослівно звинуватив Україну, що «вона порушила міжнародні правила і не закрила повітряний простір над територією, де проходили бої».

Підхопивши путінське «наша песня хороша, націнай сначала», новообраний (березень 2017 року) парламент Нідерландів 8 жовтня 2019 року хором проспівав за проведення розслідування обставин НЕЗАКРИТТЯ Україною повітряного простору над Донбасом 17 липня 2014 року – в день збиття малайзійського літака рейсу МН17.

«Заспівувачами» (ініціаторами) розслідування виступили депутати Палати представників від Християнсько-демократичної партії і соціалістичної партії – «друзі Росії» і агенти впливу Кремля, так звані путінські презервативи.

Міністр закордонних справ Нідерландів Стеф Блок під час дебатів у парламенті повторив офіційну позицію уряду про відсутність обґрунтованих юридичних доказів для притягнення України до відповідальності та заявив, що уряд не бачить причин для нового розслідування.

Зауважу, що ще 6 червня 2018 року нідерландський уряд заявив, що немає підстав для притягнення України до відповідальності за катастрофу літака рейсу МН17 в небі над Донбасом за НЕЗАКРИТТЯ повітряного простору, про що офіційно було повідомлено депутатам нижньої палати парламенту (палата представників) Нідерландів.

Вкотре нагадую нідерландським парламентарям, що у травні 2018 року уряди Австралії і Нідерландів офіційно визнали Росію державою, відповідальною за збиття малайзійського літака. Як заявив міністр закордонних справ Нідерландів Стеф Блок: «Дві наші країни прийняли рішення покласти на Росію відповідальність по міжнародному праву за її роль у збитті літака рейсу МН17».

«Нідерланди і Австралія сьогодні рекомендують Росії вступити в переговорний процес, щоби знайти рішення, яке відновить справедливість після жахливих страждань і збитків, нанесених знищенням МН17. Ми також просимо Росію запропонувати компенсацію жертвам катастрофи», - зазначив Стефан Блок.

Проте нідерландські парламентарі проігнорували незаперечні аргументи свого уряду (як і австралійського) і підтримали вбивцю Путіна.

З огляду на постійні запитання, які виникали у нідерландських депутатів щодо НЕЗАКРИТТЯ Україною повітряного простору, українська сторона ще влітку 2018 року пропонувала депутатам зустріч з українськими експертами. Однак така домовленість була в останній момент скасована нідерландською стороною (за моєю інформацією, під впливом Москви).

Крім того, посольство України надіслало на адресу парламенту Нідерландів інформацію, підготовлену українською авіаційною владою і міжнародними експертами, в якій містилися вичерпні

пояснення щодо виконання Україною обов'язкових стандартів та правил Міжнародної організації цивільної авіації (ІКАО), які діяли на момент катастрофи МН17, що підтверджується також остаточним звітом Ради Безпеки Нідерландів (DSB).

За допомогою російської агентури політичного впливу в нідерландському парламенті і громадянському суспільстві країни, а також через діаспору росіян в Нідерландах Путін вживає всі можливі заходи (від дезінформації до шантажу і підкупу) через підпорядковані йому МЗС, СЗР, ФСБ, ГРУ РФ, щоб перекласти на Україну свою провину за вбивство 298 людей, які були на борту літака рейсу МН17.

Для підривної роботи спецслужби РФ проводять спецоперації «Під чужим прапором» («чужими руками»), використовуючи так званих «друзів Путіна» і «приятелів Росії» серед нідерландських політичних партій, громадських організацій, фондів, членів парламенту.

Наприклад, Росія через фейкові новини, «фейкових українців» (молодих росіян), які проживають у Нідерландах, та членів лівого крила нідерландського парламенту і місцевих мігрантів — прихильників росіян масово впливала на свідомість нідерландців під час референдуму (квітень 2016 року) щодо ратифікації Угоди про асоціацію ЄС з Україною, звинувачуючи її у знищенні малайзійського літака. Серед загиблих було найбільше громадян Нідерландів – 193 особи.

Через російський вплив та брехню 61% нідерландців, які взяли участь у референдумі, висловилися проти ратифікації зазначеної Угоди. Переконалий (особисто бачив настрої нідерландців), що таких би результатів референдуму не було, якби Генеральна прокуратура і Рада Безпеки (DSB) Нідерландів, які ще наприкінці 2014 року достеменно знали, хто збив малайзійський літак, своєчасно довели правдиву інформацію до своїх громадян.

Лише наприкінці вересня 2016 року (через 5 місяців після референдуму) світова спільнота почула куций звіт Генерального

прокурора Нідерландів і Міжнародної слідчої групи про те, що пасажирський авіалайнер був збитий «Буком» 53-ї бригади ЗС РФ.

Тепер, після референдуму – НЕЗАКРИТТЯ Україною повітряного простору. І все це Росія робить «чужими руками».

У відкритому зверненні до нідерландських колег я, зокрема, зазначив (російською):

«Господа хорошие парламентарии и адвокаты Нидерландов, танцующие под русскую гармонь Путина, а не пора ли вам и вашему хваленому независимому правосудию заканчивать геополитические пляски на крови и памяти 298 жертв рейса МН17, прогибаться перед Россией и подкармливаться ее «баблом», начав уголовное преследование виновных в их гибели – высшее военное руководство РФ во главе с кровавым карликом Путиным, не ограничиваясь козлами отпущения типа Гиркина, Дубинского, Пулатова, Харченко, Цемаха?!

Учите «материальную часть» господа и украинский язык, он вам пригодится в суде над московскими террористами-убийцами, которых вы защищаете!

Хочу спросить: а как там себя чувствуют пять нидерландских «иуд-искариотов», продавшиеся за тридцать сребренников, которые проголосовали за возвращение российской делегации в ПАСЕ?

Скажите, а невинно убиенные Путиным ваши соотечественники по ночам вам не снятся? Или деньги не пахнут?».

Стаття – «МН17: як під дудку Путіна танцюють нідерландські прихвостні. Розслідування» (20.03.2020)

<https://ukrreporter.com.ua/politic/mn17-yak-pid-dudku-putina-tantsyuyut-niderlandski-pryhvostni-rozsliduvannya.html>

**Вбивця, м'ясник, головоріз,
воєнний злочинець...**

В результаті проведених розслідувань та зібраних доказів я встановив злочинну діяльність президента Російської Федерації Володимира Путіна на державному і міжнародному рівнях. Я публічно звинуватив Путіна в державному тероризмі та вчиненні злочинів проти миру, безпеки людства і міжнародного правопорядку, а саме: розв'язанні другої війни в Чечні; воєнній агресії проти Грузії, України, Сирії; знищенні літака з президентом Польщі Лехом Качинським ([загинуло 96 осіб](#)); збитті пасажирського малайзійського літака МН17 ([загинуло 298 людей](#), серед них – 80 дітей); [замаху на життя](#) (отруєння) опозиційного лідера, політичного і громадського діяча Росії Олексія Навального, що є актом державного тероризму.

<https://ukrreporter.com.ua/videogalereya/litak-z-prezydentom-polshhi-kachynskym-buv-pidirvanyj-termobarychnym-zaryadom-tyh-hto-vyzhyv-prystrelyly-rozsliduvannya-grygoriya-omelchenka.html>

<https://ukrreporter.com.ua/videogalereya/grygorij-omelchenko-ya-zvynuvachuyu-putina-v-rozv-yazanni-i-vedenni-vijny-proty-ukrayiny-navmysnomu-zbytti-malajzijskogo-boyinga-i-vbyvstvi-298-lyudej.html>

<https://censor.net/ru/b3239613>

З метою захоплення влади Путін замовив і організував в Росії терористичні акти (лише з 4 по 16 вересня 1999 року в Москві, Буйнакську та Волгодонську було підірвано чотири житлових будинки), які забрали понад 300 життів, сотні людей отримали поранення. Режимом Путіна були вчинені десятки політичних вбивств опозиціонерів (Борис Немцов, Сергій Юшенков, Борис Березовський, Станіслав Маркелов, Сергій Магнітський, Денис Вороненков), журналістів, які жорстко критикували його діяльність (Галина Старовойтова, Анастасія Бабурова, Анна Політковська, Наталія Естемірова, Павло Хлебніков, Юрій Щекочихін, Артем Боровик).

Старші офіцери і генерали, які знали про злочини Путіна або були його спільниками — ліквідовані. Їх вбивства, як правило, були замасковані під несподіваний інсульт, інфаркт (викликаний спеціальною отрутою), ДТП, нещасний випадок на полюванні,

необережне поводження зі зброєю, падіння під потяг в метро чи на залізничній колії, випадіння з вікна, балкону, падіння з мосту або раптове "самогубство" (застрелився, повісився) зі слідами на тілі ознак боротьби і насилля. Мною встановлено понад сорок таких замаскованих вбивств.

Вбивство в центрі Києва экс-депутата Державної Думи РФ Дениса Вороненкова, який критикував Путіна і його режим і змушений був втекти до України, президент Петро Порошенко назвав "актом державного тероризму з боку Росії".

Сенатор США Джон Маккейн у грудні 2016 року заявив: "Володимир Путін – бандит, убивця й агент КДБ. Давайте називати Путіна тим, ким він є." У лютому 2017 року, виступаючи в Сенаті? Маккейн зазначив: "Усі знають, що Путін є вбивцею. Він м'ясник і головоріз".

Під час промови Маккейн перерахував загиблих політичних опонентів Путіна і журналістів, у вбивстві яких обгрунтовано підозрюють Путіна.

Колишній перший віце-прем'єр-міністр Росії Михайло Полторанін напряду звинуватив Путіна в організації вбивства 3 липня 1998 року голови Всеросійського руху на підтримку армії, депутата Державної Думи генерала Льва Рохліна, який готував усунення Єльцина з поста президента Росії. Після вбивства президент Єльцин у «пожежному порядку» призначив Путіна директором ФСБ, а через рік назвав його своїм «наступником».

Маккейн наголосив, що «з Путіним потрібно говорити саме з позиції сили, як це робив президент Рональд Рейган!»

Експрезидент Польщі Лех Валенса заявив, що з Путіним треба було розмовляти по іншому з самого початку. Усадіть його і скажіть: «У тебе є ракети, але знаєш, що є у нас? Ми просто не хочемо тебе розстрілювати. Ми не хочемо тебе руйнувати, не змушуй нас використовувати наші можливості, ти не виживиш, хлопче. Не віриш, тоді подивись на наші пушки». Ось так і потрібно розмовляти

з президентом Росії, а не якась там дипломатія,- наголосив Валенса в інтерв'ю виданню Interia.

Колеги Путіна з КДБ-ФСБ – підполковник Олександр Литвиненко та заступник директора ФСБ РФ генерал-полковник Анатолій Трофімов, які знали, що Путін – педофіл, бачили оперативні матеріали і відеозйомки (вони зберігалися в архіві Управління власної безпеки ФСБ до призначення Путіна директором ФСБ у 1998 році), де він займається педофілією з хлопчиками, і обговорювали це у своєму колі, що «тепер «конторою» (ФСБ – Авт.) буде керувати не тільки не професіонал, а ще й педофіл», були убиті.

10 квітня 2005 року, о 19:30 у Москві Трофімов, вийшовши разом із дружиною з автомобіля у дворі будинку на вулиці Клязьмінська, де мешкав, був застрелений невідомим з пістолета. Дружину (як свідка) також було вбито. Вбивця втік на автомобілі з напарником, який чекав біля будинку. У результаті проведених оперативних і технічних заходів слідство встановило, що найбільш ймовірним виконавцем злочину є оперативний працівник спецпідрозділу ФСБ Балашов (він же Пасечніков) – його прізвище було опубліковано російськими ЗМІ. Проте справа до суду не дійшла. Балашов безслідно зник, його подальша доля невідома.

У липні 2005 року Олександр Литвиненко опублікував статтю під заголовком "Кремлівський чикатило" у виданні "Chechenpress", у якій, зокрема, розповів, що Путін займався сексом із малолітніми хлопчиками, коли навчався в Інституті зовнішньої розвідки КДБ СРСР ім. Андропова, що ледь не коштувало йому службової кар'єри. Як писав Литвиненко, чекістам вдалося записати на відео свого майбутнього шефа, коли він займався педофілією. Матеріали оперативних зйомок зберігалися в архіві Управління внутрішньої служби безпеки ФСБ, поки їх там не знайшов Путін після призначення директором ФСБ

Під час неодноразових зустрічей з Литвиненком у Лондоні він мені особисто розповідав про злочини, вчинені путінським режимом, у тому числі і про те, що Путін – педофіл, і на підтвердження своїх

слів показував фотокопії відповідних документів. Я попереджав Олександра в присутності Віктора Суворова (Різуна – колишнього офіцера ГРУ ГШ МО СРСР), щоб він був особливо обережним у контактах зі своїми колишніми колегами по службі, яким свого часу міг довіряти. Вони можуть бути найбільш небезпечними, якщо у Кремлі приймуть рішення про його ліквідацію.

Після зазначеної публікації Литвиненка експерти, вивчивши поведінку Путіна, та її характерні ознаки за багатьма відеоматеріалами (як він обіймає хлопчиків, пригортає їх до себе і тискає, підіймає на них сорочки, цілує їх у живіт, груди, шию, вуха; його вираз обличчя і очей, коли він дивиться на хлопчиків та інші його рухи і міміка, коли він поруч із ними), дійшли до висновку: "Путін має явні ознаки педофілії".

1 листопада 2006 року Литвиненко був отруєний радіоактивною речовиною – "полонієм-210" – і після тяжких фізичних мук помер 23 листопада у лікарні.

Суддя Високого суду Британії Роберт Оуен, який розглядав справу про отруєння Литвиненка, у своєму висновку зазначив, що «офіцер ФСБ РФ Литвиненко публічно неодноразово звинувачував президента Росії Володимира Путіна у педофілії, організації терористичних актів, зокрема вибухів житлових будинків у Буйнакську, Москві, Волгодонську та політичних вбивствах, що допомогло йому стати президентом Росії. У Путіна і керівництва ФСБ були мотиви для вбивства Литвиненка».

Олександр Литвиненко до і після отруєння «полонієм-210»

Виконавцями отруєння Литвиненка суддя визнав "колишнього співробітника спецслужб СРСР і РФ (добре знайомого Литвиненка) Андрія Лугового і бізнесмена Дмитра Ковтуна, які разом прибули до Лондона із "полонієм-210" для отруєння Литвиненка.

Суддя Оуен дійшов висновку: "За отруєнням Литвиненка стоїть "імовірно" директор ФСБ РФ Патрушев (на посаді 1999 – 2008 рр.) і президент Росії Путін, який, "імовірно", віддав наказ або затвердив операцію ФСБ щодо вбивства Литвиненка".

Підлягає ліквідації як Усама бен Ладен

Я стверджував і продовжую стверджувати, що, за ради порятунку цивілізації, Путіна необхідно ФІЗИЧНО ЗНИЩИТИ, як Усаму бен Ладена.

Фізично ліквідувати Путіна я вперше запропонував ще п'ять років тому, опублікувавши у газеті «Україна молода» (за 4 і 5 травня 2017 року) статті «Не кращий за Хусейна: чому ліквідація Путіна буде законною та справедливою» і «Ліквідація Путіна: які є правові підстави фізичного знищення президента РФ» (див. тут:

<https://www.umoloda.kiev.ua/number/3154/188/111223/>
<https://umoloda.kyiv.ua/number/3155/188/111265/>) та в інтерв'ю
виданню «Гордон» (14.12.2017) «Омельченко: У ситуації, що
склалася, ліквідацію Путіна буде визнано законною, за аналогією з
убивством Усами бен Ладена» (див. тут:
<https://gordonua.com/ukr/publications/omelchenko-v-situatsiji-shcho-sklalasja-likvidatsija-putina-bude-viznana-zakonnoju-za-analogijeju-z-vbivstvom-usami-ben-ladena-221115.html>).

У статті «Підлягає ліквідації як Усама бен Ладен. Правові підстави
фізичного знищення Путіна» (Інтернет видання: Український
репортер, 27.10.2018; ЦензорНет, 29.12.2020; Аргумент, 31.12.2020)
я доповнив обґрунтування і нагальність фізичного знищення Путіна.
Повний текст статті можете прочитати тут:

<https://ukrreporter.com.ua/politic/war/pidlyagaye-likvidatsiyi-yak-usama-ben-laden-pravovi-pidstavy-fizychnogo-znyshhennya-putina.html>

https://censor.net/ru/blogs/3239613/pdlyaga_lkvdats_yak_usama_ben_laden_pravov_pdstavi_fzichnogo_znischennya_putna

<https://argumentua.com/stati/p-dlyaga-l-kv-dats-yak-usama-ben-laden>

Опубліковані матеріали про злочини, вчинені президентом РФ
Путіним і юридичні обґрунтування правових підстав його фізичного
знищення я неодноразово надсилав у Генеральний комітет і
Комітет з правових питань ООН (2017, 2018 і 2021 рр.). Офіційних
відповідей або коментарів не було.

Зауважу, що Усама бен Ладен, на відміну від Путіна, являв собою
набагато меншу загрозу для світу, ніж Путін з ядерною зброєю.

Смерть всесвітньому ЗЛУ!

У ситуації, яка склалася у зв'язку з воєнною агресією Росії проти України, відповідно до норм міжнародного права, ст. 51 Статуту ООН, законів війни та національного законодавства України, фізична ліквідація Путіна буде легітимною, правовою і законною, як така, що вчинена у стані необхідної оборони і крайньої необхідності, за аналогією вбивства Усами бен Ладена (знищення якого, за твердженням міністра закордонних справ Росії Лаврова, «виправдано з точки зору міжнародного права і права на самооборону»).

Лише через п'ять років (!) мене почули і публічно підтримали мою пропозицію вбити Путіна сенатор США Ліндсі Грем (4 березня) і полковник Річард Кемп, який командував британськими військами в Афганістані (15 березня).

Детально читайте в статті **«Григорій Омельченко: «Мою пропозицію «врятуй світ – вбий Путіна» підтримав сенатор США Ліндсі Грем»** <https://ukrreporter.com.ua/golovne/statti/grygorij-omelchenko-moyu-propozytsiyu-vryatuj-svit-vbyj-vbyj-putina-pidtrymav-senator-ssha-lindsi-grem.html>

Формулу порятунку земної цивілізації після завершення Першої світової війни вивели Майстри Далекого Сходу. На їх переконання, вона повинна змінити методи ведення війни і з часом дозволить повністю з нею покінчити.

Вперше ця Формула НИМИ була обнародована 1924 року (цитую): «Сьогодні уже не тисячі, а мільйони кажуть: «Ні війні!». Людство усвідомило той факт, що ще одна велика битва буде рівнозначна його повному знищенню, і досить багато людей стверджують, що краще нехай зникне правитель або цілий народ, які оголосили війну, але цивілізація уціліє» (Life and Teaching of the Masters of the Far East.Vol.3: Copyright,- 1935).

Не прислухалися... 1 вересня 1939 року Гітлер у співучасті зі Сталіним розпочав Другу світову війну, яка забрала життя понад 71 мільйона людей (військових і цивільних).

Сьогодні «коктейль Гітлер-Сталін» ХХІ століття – Путін погрожує світу ядерною війною заради задоволення своїх політичних амбіцій.

Згідно соціологічних досліджень, проведених у кінці квітня понад 83% росіян підтримують війну Путіна проти України і заявляють, що відчують такі емоції як «гордість», «радість», «надхнення», «повага», «довіра», «надія». Згідно дослідження, проведеного Active group, 86,6% росіян підтримують потенційний напад Путіна на території країн Європейського Союзу.

Ось така вона дика, душевно хвора, аморальна, деградована ординська Московія – Моксель! Вона повинна бути ЗНИЩЕНА (УТИЛІЗОВАНА) економічно, політично і фізично як воші, клопи, таргани, колорадські жуки, скорпіони, як чума, короста, сифіліс, трипер, як соціально-біологічне сміття нелюдів-виродків і

цивілізаційний непотріб. Планета Земля повинна бути очищена від москальського ординського племені раз і назавжди. В цьому – порятунок людства!

Результати досліджень засвідчують, що Путін сьогодні – це «колективний путін» 86% рашистів-нелюдів, які підлягають фізичному знищенню!

Викладені дані – чергове підтвердження правильності Формули Майстрів Далекого Сходу, як можна було запобігти розв'язанню Путіним Третьої світової війни, яка може перерости у ядерну і призведе до загибелі цивілізації.

Про необхідність застосування Формули порятунку світу – ФІЗИЧНЕ ЗНИЩЕННЯ Путіна і його режиму я неодноразово нагадував світовій спільноті впродовж останніх п'яти років.

Неодноразово пропонував ПАРЄ, ОБСЄ, ЄС, ООН, лідерам ведучих країн світу застосувати проти РФ, Путіна, його оточення, військово-політичного керівництва Росії дійсно смертельні фінансові, економічні, міжнародно-дипломатичні і юридичні санкції (багато з яких почали застосовуватися лише тепер). Вони б давно привели до фінансового і економічного краху країни-агресора і упередили б велику війну проти України. Запропоновані мною санкції викликали б масові соціальні бунти, безпорядки, повстання в Росії і призвели б до повалення путінського режиму. Це могло б завершитись знищенням Путіна як Чаушеску, Хусейна або Каддафі.

«Російський бунт бездумний і безпощадний», - зазначав російський поет Олександр Пушкін.

Шанс знищити світове Зло – Путіна і ординську Московію ще є. Момент істини настав!

СЛАВА УКРАЇНІ! СМЕРТЬ ПУТІНУ І МОСКОВСЬКІЙ ІМПЕРІЇ!

Від імені «УКРАЇНСЬКОГО «СМЕРШУ»

Григорій ОМЕЛЬЧЕНКО

**Герой України,
кавалер ордену ООН «Діяння на благо народів»,
генерал-лейтенант,
народний депутат України 2-6 скликань,
член ПАРЄ (2006-2010)**